

שנה ה'
פרשת
בלק
נומער 272

קרית ברסלב באגא

א שבת אויף די בערג מעזין עולם הבא

צדקה פאר דאגס
יואל לוד העסקעל

ווער האט נישט מורא פארן לויב
משה ארז' שניצלער

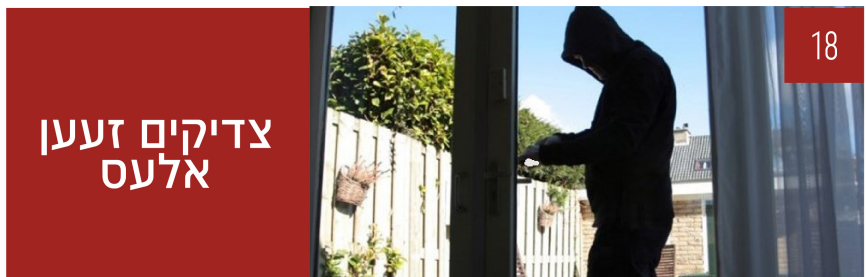
דעגילמעסיגע פשטות
שמואל אייכנשטיין

מסיבת שפתי תפתח
יואל שניצלער

שמש שטיבל

4

צדיקים זעען אלעס

18

רעסעפי Acai Bowl

35

שטעטל נייעס

4

פנינים

12

מעשיות פון תפילה

14

מעשה פון א צדיק

20

צו באקומען די קרית ברסלב בלעטל:

אויף פאסט:

718.387.2691

Subscribe@kerenhadfusa.org

אויף אימעיל:

Chizikyomi@rabbiroth.org

Breslevcenter.com

Gilyoines.com

ארץ ישראל:

053.315.6938

אידישע שטוב:

212.444.9169

א"י: 0797040069

קול ברסלב:

212.444.9191

א"י: 0797040066

פרשת בלק תשפ"ה • 272

רעדאקטאר

אברהם הערש וועבערמאן

רעדאקציע

אברהם יצחק אייזנער

שמואל בער שניטצלער

שמעון עוזר פערל

שרייבערס

משה ארי' שניטצלער

אברהם משה שטראסער

גרשון קרעמער

אהרן קליטניק

ישראל דוד העסקל

יואל שניצלער

יואל נחמן גלויבער

ל. וועבערמאן

מ. פאפנהיים

ח. פ. וועבערמאן

ש. טראכטער

ג. פעקעטע

ח. שטיינבערג

ל. סאקס

ניקוד

יודא לייב ווייס

גרעפיקס

ישראל העסקל

דאמינאו גרופ

צו אדווערטייזן אדער אריינשיקן בריוו,
קאמענטארן און ענטפערס:

845-379-1161

136-Husckle Rd Hurleyville NY 12747

breslevofficelibrary@gmail.com

דעדליין אריינצושיקן עדס איז זונטאג 1:00

כל הזכויות שמורות. עס איז נישט ערלויבט צו קאפירען

שטיקלעך פונעם בלעטל אן צושרייבן פון וואו עס קומט.

זמנים

בלק ט"ז תמוז

הדלקת הנרות . 08:15

מוצאי שבת 09:45

מנחה מעריב

פרשת פנחס 9:25

נו ארי, וואס איז די נמשל?

אינוועסט
אינוועסט ריכטיג!

 investsright.com

צוליב די גרויסע וואוקס פונעם ציבור קע"ה, און בפרט אז דער נייער בית המדרש מיט מער פלאץ צו דאווענען איז געווארן געעפנט דעם פארגאנגענעם ערב יום טוב שבועות, האט מען געזען פאר וויכטיג אז עס איז צייט מען זאל אויפנעמען א שמש, וואס זאל זיך געפונען טאג טעגליך אין בית המדרש און מסדר זיין און אנפירן מיט אלעס וואס פעלט אויס.

מען איז איבערגאנגען מיטן ראשי ישיבה שליט"א אלע אפציעס, ביים סוף האט מען מחליט געווען צו שטעלן דעם געשמאקן און באליבטן אינגערמאן מו"ה ישראל פוקס הי"ו, וואס האט שוין עקספיריענס אינעם שמש אמט, ווען ער האט פאריאר געדינט מיט הצלחה אלס דער שמש אינעם "כלל ישראל שול".

געלויבט דעם אייבערשטן, אז אין די פאר טעג זינט מען האט אויפגענומען ר' ישראל, לויפן די מנינים זייער שיין, יעדע האלבע שעה פונקטליך שטעלט זיך א פרישע מנין שחרית - צו די צופרידנהייט פון די מתפללים. דער שמש נעמט אויף יעדן מתפלל מיט זיין געשמאקע שמייכל און א גוט ווארט, און ווי ער געבט איבער איז ער זייער דאנקבאר פאר'ן ציבור וואס שטעלט זיך אזוי שיין צו און אזוי קענען זיך די מנינים האלטן צו די באשטימטע צייט. עס איז א גרויסע זכות, ווייל אזוי וועלן אסאך מער אידן דאווענען מיט מנין וויסנדיג פונקטליך ווען דער קומענדיגער מנין שטעלט זיך בעז"ה.

אין די זעלבע צייט העלפט ער שטארק ארויס צו אוועקשטעלן און פארענדיגן די פילע זאכן אינעם בית המדרש וואס מען דארף נאך מסדר זיין, וויבאלד מען איז נאך אריין אינעם בית המדרש ווען עס איז נאך געווען טיילווייז רוי.

אלע מתפללים זענען זייער דאנקבאר פאר ר' ישראל וואס האט אוועקגעשטעלט א שיינע שמש שטיבל, ווי פילע נויטיגע טעגליכע געברויכן ווערן פארקויפט. וויבאלד די נאנטסטע גראסערי איז א היבשע מהלך צו פארן, איז עס א געוואלדיגע הילף ווען מען ווייסט אז מען קען באקומען אויפן פלאץ פילע וויכטיגע זאכן ווי ברויט, מילך, קינדער געברויכן, פעיפער גודס, זייף, סענדוויטשעס פאר פרישטאג און אזוי ווייטער.

אויך וועט ער בעז"ה צושטעלן יעדן ערב שבת טשאלנט, פיש, קוגל, חלות, מזונות, דיפס, גרעיפ דזשוס, וויינען, נאש, קענדיס און דאס גלייכן.

עקסטער האט דער שמש שטיבל א גרויסע 'הפצה ווינקל' ווי עס איז שוין אויסגעשטעלט א שיינע אויסוואל פון ספרים, קונטרסים, יו עס בייס, גליונות, ביכלעך, שפילערייען פון היכל הקודש - א זאך וואס איז מחי' יעדן וואס קומט נאר אריין.

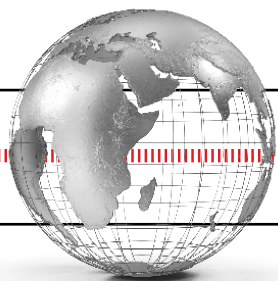
ווי מען הערט איז דער ציבור זייער צופרידן מיט'ן אויסוואל, און קוקן ארויס ווייטער ער זאל האבן הצלחה אין אלעס וואס ער טוט.

געעפענט נייעם

שמש שטיבל

אויבערשטן, און בלייבן פאלגן די צדיקים וואס דערמאנען אונז כסדר אז נאר פאלגן די תורה ברענגט סיפוק, נאר ווען מען לעבט מיט תכלית קען מען זיין פרייליך

אין א שמועס אויפן "קרעמל" אפטיילונג אויף "קול ברסלב" האט מען פאריגע וואך געהערט א שמועס מיט הר"ר יואל מנחם גרשון שניטצלער שליט"א דער געטרייער יושב ראש פונעם מכון "עצתו אמונה", צווישן אנדערע האט ער דערציילט ווי זיי האבן לאנגע יארן געווארט אויף קינדער, און ווי זיי האבן זיך געשטארקט מיט אמונת חכמים, און ווען דער אויבערשטער האט זיי געהאלפן אז נאך די שווערע זיבן יאר האבן זיי באקומען א מתנה פונעם אויבערשטן א לעבעדיגע געזונטע קינד, האט זיי דער ראש ישיבה געזאגט, "יעצט דארפן ענק דאנקען דעם אויבערשטן טויזנטע מאל יעדן טאג", ר' יואל האט געזאגט אז דאס איז אזא אמת, ווייל ווען מען דארף א ישועה, קען מען בעטן דעם אויבערשטן טויזנט מאל א טאג און אפילו מער, אבער אז דו האסט קינדער, טראכט, האסטו געזאגט א ישר כח אויבערשער היינט?

קינדער זענען א ברכה - חזר"ט דער ראש ישיבה שטענדיג, אזוי ווי דער ראש ישיבה שרייבט אין א בריוו (פרשת ויחי שנת תשפ"ה) די לינקע וועלט קומען מיט זייערע שיטות כאילו מען קען געבן מער ליבשאפט פאר איין קינד ווי פאר צוויי, מען דארף האבן צייט פארן קינד און צייט פאר זיך וכו'; ווי קלוג זיי זענען - קענען זיי נישט זיין קליגער פונעם גרויסן באשעפער. ע"כ.

עס איז אמת אז מיט די קינדער קומען טשאלאנדזשעס, שלאפלאזע נעכט, מען דארף האבן אסאך געדולד. אבער ווען דו וויסט ווען די צער פון נישט האבן קינדער, וויפיל געדולד, שלאפלאזע נעכט, און נסיונות דאס איז וואלסטו געדאנקט דעם אויבערשטן יעדע מינוט פאר די קינדער.

די חרדישע שטעט, נישט קיין חילוק צי עס איז אין ברוקלין, אפסטעיט ניו דזשערסי אדער אויסלאנד זענען עדות פאר די זיסע געשמאקע לעבן וואס מען האט ווען מיין גייט אין די וועגן פון אויבערשטן, און מען לעבט מיט זיין הייליגע תורה.

נאך א בעיבי, נאך א בעיבי, נאך א אינגל, נאך א מיידעלע!

מער קינדער געבוירן אין עיר התורה לעיקוואד, ווי אין סיי וועלכע שטאט אין ניו דזשערסי

אין א נארוואס ערשינענע באריכט פון די רעגירונג, זעט מען אן אינטערעסאנטע אבזערוואציע, עס זענען געבוירן געווארן אינעם עיר התורה לעיקוואד מער קינדער ווי סיי וועלכע אנדערע שטאט אינעם גאנצן סטעיט פון ניו דזשערסי.

דער באריכט זאגט אז לעיקוואד (אן די ארומיגע אידישע געגענטער) האט געהאט 5,420 געבורטן אינעם יאר 24 למספרם. צו לייגן אין פרעספעקטיוו: די צוויי גרעסטע שטעט אינעם סטעיט, נוארק און דזשערסי סיטי האבן געהאט בערך 3,800 געבורטן אינעם זעלבן יאר, טראצדעם וואס זיי זענען סאך גרעסערע שטעט.

דאס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס דאס פאסירט, דאס גייט שוין אן עטליכע יאר אזוי, וואס דער אידישער תורה'דיגער שטאט, שטארט ארויס מיט אירע פילע קינדערלעך וואס ווערט דארט געבוירן יערליך קע"ה.

אין א וועלט וואס שטופט צו הפקירות און ליבעראליזם, שטייען די תורה טרייע אידן פעלזן פעסט מיט זייער אמונה אינעם

לדעת
פארוק
לל

[illegible]

The diagram illustrates a round-trip flight route between Tel Aviv and Warsaw. It is divided into two main sections by a central vertical line, representing the outbound and return journeys.

Outbound Journey (Tel Aviv to Warsaw):

- Flight 1:** Operated by **LOT Polish Airlines** (indicated by the LOT logo). The flight number is **570** (מסלול 570). It departs from Tel Aviv at **1h 45min** and arrives in Warsaw at **5:45pm** (17.09.25).
- Flight 2:** Operated by **Chisnau International (RMO)** (indicated by the Chisnau logo). The flight number is **150** (מסלול 150). It departs from Warsaw at **2h 50pm** and arrives in Tel Aviv at **8:50pm** (18.09.25).

Return Journey (Warsaw to Tel Aviv):

- Flight 3:** Operated by **Chisnau International (RMO)** (indicated by the Chisnau logo). The flight number is **150** (מסלול 150). It departs from Warsaw at **2h 50pm** and arrives in Tel Aviv at **8:50pm** (18.09.25).
- Flight 4:** Operated by **LOT Polish Airlines** (indicated by the LOT logo). The flight number is **570** (מסלול 570). It departs from Tel Aviv at **1h 45min** and arrives in Warsaw at **5:45pm** (17.09.25).

Additional Information:

- A red circle with a checkmark and the text **תדירות: שבועית** (Frequency: Weekly) is located at the bottom right.
- A red circle with a bus icon and the text **מחיר: \$1475** (Price: \$1475) is located at the bottom left.

[illegible]

#1 תעופה

Turkish Airlines

תל אביב עירק
Sep. 21 - 12:25am
Newark Airport (EWR)

דלתא אייר לינס

תל אביב עירק
Sep. 25 - 10:00am
Chisinau International (RMO)
Chisinau International (RMO)

דלתא אייר לינס

תל אביב עירק
Sep. 21 - 8:25am
Chisinau International (RMO)

דלתא אייר לינס

תל אביב עירק
Sep. 25 - 5:30pm
JFK

\$1285

חברת התעופה
Turkish Airlines

מסלול הטיסה
Tel Aviv → Istanbul (IST) → New York (JFK)

זמן הטיסה
15h 50m
1h 10m Stop
Istanbul (IST)

חברת התעופה
Delta Air Lines

מסלול הטיסה
Tel Aviv → New York (JFK) → New York (JFK)

זמן הטיסה
10h 10m
1h 10m Stop
New York (JFK)

המלצה
הטיסה הזולה ביותר

[illegible]

רעגילמעסיגע פשטות

מורא'דיגע טעכנעלאגיע זענען זיי מער אוועקגעפארן פונעם געדאנק פון מאכן א גוטע טרינקען מאכער.

צום ערשט האבן זיי בטל געמאכט דעם עצם פרוכט, זייער נייע מאשין וועט נאר לאזן אריינלייגן א פון פאראויס באשטימטע סארט קליינע זעקעלע פון קליינע צעשניטענע פרוכט אזוי אז זיי זאלן מאכן געלט אויך פון פארקויפן דעם זעקעלע, אפילו א בארקאד סקענער איז געווארן אריינגעלייגט צו סקענען יעדע פעקל זיכער מאכן אז דער זעקעלע איז גענוג פריש לויט זייערע סטאנדארטן, ווי אויך זיכער צו מאכן אז מען שווערצט נישט אריין קיין נישט אויטאריזירטע פעקלעך, צו סתם אויסנוצן דעם מאשין...

דער מח פונעם מאשין איז געווען פארשטייט זיך געבויט לויט ווי טעכנעלאגיע עקספערטן בויען א מאשין, פול מיט אומניצבארע פיטשערס און פיטשעווקעס, זיי האבן אפילו אריינגעלייגט אז ס'זאל האבן וויי פיי אז אויב מען וועט ווילן מאכן שפעטער א סאפטוועיר אפדעיט זאל דער פרוכט קוועטשער דאס קענען דערהייבן....

די גוטע זאך איז אז אין סיליקאן וועלי פארשטייט מען צו ביזנעס, די חברה וואס האבן געארבעט אויפן מאשין האבן פארשטייט זיך געדארפט אויפטרייבן געלטער צו קענען אנהייבן בויען די טעכנעלאגיע און אויך די עצם מאשין, זיי האבן געשאפן אינוועסטארס פון איבעראל און צוזאמגעקראצט דעם סומע פון 120 מיליאן דאלער (!).

מיט די געלט אין טאש האבן זיי

אבער דא פונקט האט אנגעהויבן וואקסן דער פראבלעם, פאר די לעצטע טויזנט יאר איז געווען מאכן פרוכט טרינקען די פשוט'סטע זאך, מען האט גענומען א גלאז וואסער, אויפגעשניטן א לימענע אדער א מאראנץ, אריין געקוועטשט אביסל פון די לחליחות אינעם גלאז, און יאללא מיר האבן א פארטיגע פרוכט טרינק.

שפעטער איז מען אויפגעקומען מיט אזא פראוועזארישע מאשינדל וואס ליגט ביי יעדן אינדערהיים און מען נעמט עס נישט ארויס פון פסח ביז פסח, אויך מיט א גאר פשוטע מהלך, עס האט אזא דרייער אינדערמיט וואס אויף דעם ליגט מען ארויף א האלבע פרוכט (נאסטאלגיע...) און עס קומט ארויס די זאפט, מען מיסט עס אויס מיט וואסער, מען ליגט צו צוקער און פארטיג, איז מיט וואס קען מען דען אויפקומען מיט א בעסערע געדאנק ווי פשוט?

דער סיליקאן וואלי עקספערט איז דאך אבער דא פאר טעכנעלאגיע און צו מאכן געלט, און נישט מיט די ריכטיגע ציל צו אויפקומען מיט וועגן ווי אזוי צו מאכן גרינגער פאר די פרוכט טרינקען טרינקער, און דא קומט אריין דער פראז וואס דער ראש ישיבה של"ט א דערמאנט כסדר, "אויב עס איז נישט קאמפליצירט דאן לאמיר עס מאכן קאמפליצירט".

די גרויסע קארפן קעפ האבן זיך אוועקגעזעצט און אנגעהויבן בויען א מאשין פאר פרוכט קוועטשעריי, אבער ווי מער זיי זענען אויפגעקומען מיט א מאשין וואס שטימט מיט

יט נישט א לאנגע צייט צוריק, בערך אין יאר 2016 למספרם, איז אונטער געקומען אן אינטערעסאנטע געדאנק פאר א טעכנעלאגיע עקספערט, נעמליך, מען גייט ארויסגעבן א מאשין וואס גייט מאכן געקוועטשטע פרוכט טרינקען...

איי וועט דאך יעדער איינער וואס איז אלס קינד געשטאנען ערב פסח און געקוועטשט פרוכט צו מאכן דערפון היימישע טרינקען פרעגן די זעלבע שאלה, וואס איז די חידוש? און וואס האט קוועטשן פרוכט מיט א טעכנעלאגיע עקספערט?

לאמיר אריינגיין טיפער וועט איר אליינס פארשטיין.

פארהאן א פלאץ אין אמעריקע וואס הייסט סיליקאן וועלי, דאס איז א ראיאן אין קאליפארניע וואס דארט זענען די הויפטקווארטירן פון די גרויסע טעכנעלאגיע און אינאוואציע פירמעס פון דער גאנצע וועלט סטאנציאנירט..

דארט אין סיליקאן וועלי איז פארהאן א גרויסע טעכנעלאגיע עקספערט מיטן נאמען 'איוואן', דער איוואן האט שוין געהאט א ביזנעס פאר איבער צען יאר אין די טעכנעלאגיע סעקטאר, מיט עטליכע געניאלע בייפעלער און אויפקומענישן, אין איין בליציגע טאג איז ער אויפגעקומען מיט א געדאנק אז זיין קאמפעני גייט ארויסגעבן א נייע סארט פרוכט טרינקען מאכער וואס די וועלט האט נאכנישט געזען.

שמואל אייכנשטיין

פרוכט קוועטשעריי.

אבער דער אמת האט זיך אויפגעוויזן אויף פונקט דאס פארקערטע, ווען מען נעמט א פשוטע זאך און מען פרובירט צו בויען אויף דעם טורעמס איז עס בכלל נישט אינטערעסאנט.

די מעשה איז מיר אביסל א משל צום רעאליטעט וואס איז ארויפגעקומען ביי א שמועס וואס דער ראש ישיבה האט אפגעהאלטן מיט די כולל אינגעלייט פון כולל שפתי תפתח שעל ידי מכוני עזתו אמונה, ווען דער ראש ישיבה איז איבערגאנגען עטליכע תורות פונעם הייליגן רבי'נס ספר, האט דער ראש ישיבה פארציילט פאר די ערשטוינטע אינגעלייט אז אזוי ווי אין היכל הקודש איז די גאנצע קונץ ביי יעדע געלעגענהייט צו מאכן ווי מער פשוט, צום ביישפיל מיטן פירוש אויף ליקוטי מוהר"ן וואס דער ראש ישיבה שרייבט, וואס מען פרובירט צו מאכן ווי מער פשוט און גרינג, זענען דא וואס זיי ווילן מאכן פונקט פארקערט, מען גיבט ארויס א גאנצע ספר אויף איין תורה, וואו מען קען צובויען און מאכן נייע דרוקענישן און קוועטשעריי זענען זיי דארט.

און די עפעקט איז אזוי ווי ביי דזשויערע, מען קומט אויף מיט א גרויסע שווערע זאך וואס איז אינגאנצן נישט וואס מען דארף, אין הכי נמי אז דו בויעסט שיינע תורות און ברענגסט גוטע פשטים, אבער דו פארפארסט פון די נושא.

די קונץ איז ווי מער פשוט און אין מויל צו נעמען וואס מעגליך.

די סעילס פון דזשויערע אנגעהויבן טראסקענען ביזן תהום, די קאמפעני האט שנעל פרובירט צו נידערן די פרייז ביז \$400 דאלער און פרובירט צו פארטיידיגן זייער מאשין אז ס'איז דאס בעסטע פאר פרוכט טרינקען טרינקערס.

דער לעצטע קלאפ צו די פארגעשריטענע מאשין איז געווען אז א געוויסע נייעס קוואל איז ארויסגעקומען מיט א באריכט אז די קליינע פון פאראויס צוגעגרייטע פעקלעך פרוכט פארן מאשין, קען מען פונקט אזוי צוקוועטשן מיט די הענט, דאס הייסט אז די גאנצע פארגעשריטענע מאשין איז איבעריג און סתם א געלט פארשווענדעריי.

נאך א יאר צייט פון פרובירן צו פאראויסשטופן דעם מאשין צו קונדן, איז די קאמפעני ארויסגעקומען און דערקלערט אז זיי פארמאכן דאס געשעפט, קיינער איז נישט אינטערעסירט אין א קאמפיוטער פרוכט קוועטשער.

די אלע וואס האבן אריינגעשטעקט געלט האבן ווי פארשטענדליך געשוימט פאר כעס, מען האט זיי צוגעזאגט גרויסע רווחים, מען האט זיך געשוואוירן אז די נייע מאשין וועט אייננעמען די וועלט פון

אנגעהויבן ארויסשטעלן דעם מאשין פארן פובליק, ויקרא שמו בישראל דזשויערע ולמספרם juicero, מען האט ארויסגעשטעלט אן אפעציעלע טאג ווען עס וועט זיין אוועילעבל, דער פרייז פונעם נייעם העכסט פארגעשריטענע פרוכט קוועטשער איז געשטעלט געווארן ביים הויכן סומע פון \$699.

ווען די טעכנעלאגיע קאמפעני האט ארויסגעשטעלט זייער מאשין האט דאס צום ערשט ארויסגערופן הויכע מאס ענטווארעם ביים שיכט פונעם אמעריקאנע פאלק וואס גלייכט פרוכט טרינקען, די צופרידענהייט ראטע און די פאזעטיווע קאמענטארן האבן אנגעהויבן ארייפליסן, אבער זייער צוביסלעך.

און ווי מער צייט ס'איז אדורך האבן אנגעהויבן צוריקקומען נעגאטיווע פידבעק אויפן מאשין.

די ערשטע טענה איז געווען אז ס'איז זייער טייער, אז מען קען קויפן א מאשין צו קוועטשן פרוכט פאר 10 דאלער און צוקויפן עטליכע פרוכט פאר נאך אפאר סענט, פארוואס זאל מען קויפן א מאשין פאר אפאר הונדערט דאלער און קויפן טייערע פעקלעך קליינע שטיקלעך פרוכט פאר הונדערטער דאלארן?

די צווייטע טענה איז געווען אז די מאשין איז בכלל נישט גוט צו קוועטשן פרוכט, די אלטמאדישע צוריקגעשטאנענע קליינע מאשינדלעך טוען אסאך א בעסערע ארבעט ווי די מאנסטארישע באמבאסטישע נייע מאשין.

צוביסלעך האבן

זמנות בית השנה \$10,000

זמנת בית החודש \$5,400

טבת

תשרי

תמוז

בִּיסָן מִזֵּה אֲבֹדָהּם יְהוֹשֻׁעַ וְעֵבֶרמֶלֶךְ הָיָה

עבט

חֶעוֹן

אב

אִיזֵר מִמּוֹ"ה מֵשֶׁה אֵיִנְהָרֵן דִּי"ו

אָדער

בסלו

אלול

סיון

זמות בית השבוע \$3,000

מנ"ה **משה גאטליץ** חי"ו

מורה יואל משה מייזעלס ר"ד

מז"ה **מודכי היימליך** רי"ז

Downloaded from ascelibrary.org by New York University on 06/01/15. Copyright ASCE, For All Rights Reserved, No part of this document may be reproduced without written permission from ASCE.

זכות בית היום \$1,200

מדר"ה **יצחק אהרן ויינבערג** רפ"ו

מורה ישראל פוקס ר"ר

מילה הענין אינדיג ר"ח

מז"ה שלום יוסף ניישטיין הי"ד

מורה לייבי ראטה רח"ו

מורה ופאל כ"ץ

מז"ה **נחום ברילל** ר"צ

מנ"ה **חשא פריעדמאן** ר"ר

מנ"ה ליפא שווארץ רי"ו

מס"ה גדלי' אפּפּעל רי"ר

(מ"ה) **אברהם דאנציגער** ר"ר

מ"ה אהרן שלמה שווארץ ר"ר

מז"ה אברהם יצחק אייזנעד הי"ד

מח"ה מעל האזענפעלד רח"ו

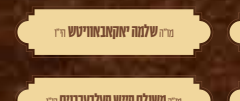
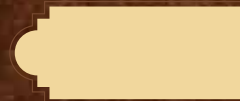
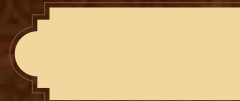
מ"ה ישראל דוד העסקל ר"ר

כ"י בית

קופת
החזקת
בית מדרשינו

מיין שול,
מיין הויז,
מיין חלק!

מסיבת שפתי תפתח

ע

ס איז אונז געווען א גרויסע פרייד ווען דער ראש ישיבה שליט"א האט באווייליגט אוועק צו געבן פון זיין טייערע צייט און קומען מחזק זיין א צאמקום וואס מ'זאל מ'זאל אמונה - סניף שפתי תפתח האט פאררופן אויף דעם פארלאפענעם מיטוואך נאכט, פרשת חקת, אלס אן אסיפת חיזוק פאר די חשוב'ע כולל אינגעלייט, וואס זענען מגיה דעם אידישן פירוש פונעם ראש ישיבה אויפן הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן.

קודם האט געהייסן אז מ'וועט מאכן די אסיפה אין בית המדרש עצתו אמונה, און דער ראש ישיבה וועט זיך קומען באטייליגן און אויפטערען, אבער צום סוף האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ער וויל מ'זאל עס מאכן ביי אים שטוב, עס וועט אים זיין גרינגער אזוי.

די מסיבה איז פארגעקומען קורצליך נאך מנחה מעריב, פארן מסיבה איז דער גבאי ר' שמואל אייכענשטיין אריבער געקומען צום שטוב פון דער ראש ישיבה און צוגעגרייט פיינע פירות און געשמאקע צובייס און טארטן.

צו די באשטימטע צייט זענען זיך צאמגעקומען די חשוב'ע מגיהים, הרב יחזקאל שארף, הרב שרגא שטראסער, הרב יושע סופר, הרב חנא רוטה, הרב יצחק פעלדמאן, הרב לוי יצחק הורוויץ, הרב אשר ראנד, ובראשם הרב אלי' פערל, דער פארהעלטנסמעסיג

פרישער גראפיקער פון מ'זאל אמונה ר' ישראל העסקעל, ר' שמואל אייכענשטיין און אני הקטן.

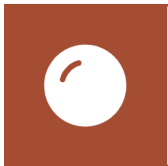
דער ראש ישיבה שליט"א איז אריינגעקומען און באגריסט אלעמען, ער האט מיר געווינקען צו איינלייטן די מסיבה.

צום ערשט האב איך אנגעהויבן בס"ד מיט די וואכעדיגע סדרה, פרשת חקת, ווי מיר לערנען איבער די טהרה פון אלע טומאות וואס מיר האבן זוכה געווען דורך די אפר פרה, און דאס גייט היינט אויך אן דורך די ספרים פון הייליגן רבי'ן, וואס האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שלב): "אֲנִי נִהְרָה הַמִּטְהַר מִכָּל הַתְּמִימִים", איך בין א טייך וואס רייניגט פון אלע שמוציגע פלעקן, און ווי דער ראש ישיבה שרייבט כסדר אין די בריוו: "יעדער קען זיך אפּוואשן פון זיינע שמוציגע פלעקן אז מען טינקט זיך איין ביים רבי'ן, אז מען לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן ווערט מען זויבער, אלע פלעקן און אלע עבירות ווערן אפגעוואשן", בפרט דעם ספר ליקוטי מוהר"ן, אזוי ווי דער ראש ישיבה שרייבט: אלע רפואות, עצות און סגולות ליגן אין רבינ'ס תורות, אין ליקוטי מוהר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמש): "שִׁיכּוּלֵי לְהִיטּוּת נִעְשָׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמֹור עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט ליקוטי מוהר"ן, "וְאָמַר, שְׁמִי שֶׁיֵּשֶׁב יִיגַעֲסֵק בְּסִפְרֵי רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּאַמֶּת, אֲזַי בְּוֵדָא יִהְיֶה נִבְקָעִין אֶצְלוֹ כָּל

גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְבָבוֹ", וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סֵעַ וְעֵט אִים אֶלֶע אֶדְעֶרן טְרַעֲנֶען"; ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אָדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד; ובפרט היינט אז מיר האבן זוכה געווען צום הערליכן לייכטן פירוש פונעם ראש ישיבה שליט"א שפתי תפתח, וואס פרויען און קליינע קינדער קענען אויך פארשטיין, און אלע קענען שוין לערנען דעם הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן.

די סיבה פארן יעצטיגן מסיבה איז די פרישע מעגליכקייט זיך אפצוגעבן מער מיטן ספר שפתי תפתח, נאכדעם וואס מ'זאל אמונה האט אויפגענומען א פרישער שטאב מיטגליד וואס זאל אראפנעמען מער ארבעט פונעם מנהל אז ער זאל האבן מער צייט זיך אפצוגעבן מיטן ספר שפתי תפתח, אויף וואס דער ראש ישיבה קוקט שוין אזוי ארויס בעז"ה.

דער ראש ישיבה שליט"א האט ווידערהאלט פאר די מגיהים וואס זייער ארבעט איז, נעמליך וואס ער האט שוין געשריבן א שטיק צייט צוריק אין א בריוו: "ווען דו ביסט מגיה זאלסטו קוקן אויף צוויי נקודות, ערשטנס אויב עס איז דא טעותים; עס פעלט א ווארט, אן אות, אדער די פינטלעך און די נקודות זענען פארגרייזט, און בעיקר זאלסטו זען אויב עס פעלט הבנה; זאלסטו מיר אנצייכענען, און איך וועל דאס איבערגיין. ווייל היינט איז דא בחורים, אינגעלייט און אפילו עלטערע וואס

יואל שניצלער

דריי פירושים, און אלע דריי פירושים איז נישט גלייך איינס צום צווייטן, ווייל אין יעדע ווארט פון רבי'ן איז שטענדיג דא פרישע פירושים, און דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט אז ווען ער לערנט א תורה און שרייבט דערויף דעם פירוש דרייט זיך זיין גאנצע טאג און אלעס ארום מיט דעם תורה, און דאס האט דער רבי געמיינט צו זאגן מ'זאל גיין מיט די תורות (שיחות הר"ן, סימן רצז), אז דאס גאנצע טאג און די גאנצע לעבן זאל זיך דרייען מיט די תורה אין וואס מען איז עוסק.

צום סוף האט דער גבאי ר' שמואל צאמגענומען די מסיבה אין קורצע ווערטער, און דער ראש ישיבה האט מחזק געווען די אינגעלייט צו ארבעטן שנעלער אויף די הגהה, און עס זאל ארבעטן לויט א צייט, כדי די ארבעט זאל זיך קענען שנעלער רוקן.

דערנאך האט דער ראש ישיבה אויסגעשמועסט די געוואלדיגע ארבעט וואס מ'זאל עצמו אמונה טוט, און די ווייטערדיגע פלענער וואס ער האט פאר די מכון, צווישן אנדערע האט דער ראש ישיבה דערציילט ווי א משפחה האט אים דערציילט ווי אפאר שורות פונעם ספר אויסדערוועלט וואס איז אויסגעקומען לכבוד שבועות האט געטוישט זייער לעבן לטובה, און אזוי ווייטער.

עס איז געווען א גרויסע פרייד ווען דער ראש ישיבה האט אויסגעדרוקט זיין ווילן צו שרייבן ווייטער דעם הערליכן חיבור חזית איש אויף זוהר הקדוש.

אין די שפעטע נאכט שעות זענען זיך די אנוועזנדע משתתפים צוגאנגען אהיים מיט פרישע כוחות און רצונות צו העלפן ווייטער פארשפרייטן דעם ראש ישיבה'ס שכל, עצות, חיזוק און לימודים פאר די גאנצע וועלט, אנשים, נשים וטף, בסייעתא דשמיא.

לגבי א געוויסע יסוד אין עבודת השם, ווי דער ראש ישיבה ערקלערט דאס בטוב טעם ודעת, בפרט ווען דער ראש ישיבה ברענגט צו א מעשה אדער א ווארט פון צדיקים און ספרים הקדושים.

דער ראש ישיבה האט אויסגעשמועסט אז ביים רבי'ן "איז אלעס אלעס", דאס הייסט אז אין יעדע זאך קען מען זאגן

צווישן אנדערע האט
דער ראש ישיבה
דערציילט ווי א
משפחה האט אים
דערציילט ווי אפאר
שורות פונעם ספר
אויסדערוועלט וואס
איז אויסגעקומען
לכבוד שבועות
האט געטוישט זייער
לעבן לטובה, און אזוי
ווייטער.

פילע פשטים און אלעס איז אמת, דער ראש ישיבה האט דערציילט וואס ער האט געהערט פון ר' נחמן ניישטיין, וואס ארבעט אויפן ספר שפת הנחל פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, און שטעלט אויס די קונטרסים שפתי תפתח, אז ער האט געזען א תורה פון ליקוטי מוהר"ן וואס מוהרא"ש האט געשריבן דערויף

האבן א שטארקע געפיל צו לערנען דעם הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן, און זיי פארשטייען נישט קיין לשון הקודש, זיי פארשטייען נישט דעם שפראך וכו', דארף מען דאס אראפברענגען אויף א וועג אז אלע זאלן דאס פארשטיין.

און דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט די אייגנארטיגקייט פונעם פירוש שפתי תפתח, אז נאכן לערנען א שטיקל ווייסט מען וואס צו טון לעובדא ולמעשה, נישט בלויז קוועטשן די ווערטער פון רבי'ן אן ארויסקומען מיט עפעס אויף לעובדא ולמעשה.

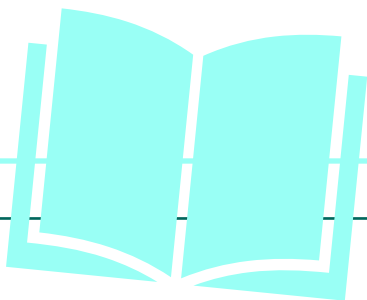
דער ראש ישיבה האט דערנאך געגעבן א געלעגנהייט פאר די מגיהים צו פרעגן און אויסשמועסן זייערע שאלות און אומבאשלאסנקייטן.

צווישן די שאלות איז געווארן אויסגעשמועסט וועגן טייטשן די פשוט'ע פשט פון פסוקים און מאמרי חז"ל וואס דער רבי ברענגט אין די תורות, און אויב עס זאל זיין אייגענקעסטלט אדער נישט.

צי די אויסשטעל פון די ספר זאל זיין אזוי ווי אין גמרא, די גמרא אינמיטן און רש"י און תוספות ארום, אדער אויבן די לשון פון רבי'ן און אונטן די תורה מיטן פירוש.

ווי שטארק מ'זאל אויסשמועסן יעדע "כנ"ל" וואס דער רבי דערמאנט, צי מ'זאל בלויז צוצייכענען צו וועלכע אות דער רבי באציט זיך, אדער דאס אויך נישט, אדער זאל די "כנ"ל" גענוצט ווערן ארויסצוברענגען נאך א שיינע פשט אדער קנייטש אין רבי'נס ווערטער, אין צוגאב צו די ערשטע מאל וואס דער רבי דערמאנט דאס.

עס איז געווארן ארויסגעברענגט די זיסקייט און געשמאקקייט, ווען דער ראש ישיבה'ס פעדער צושפרייט זיך

אלחן זיבערמאן

צפת

כ'בין געגאנגען צום באס סטאנציע ארויסצופארן הפצה, ווען איך בין אנגעקומען האב איך געזען ווי די באס פארט שוין אוועק.

האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל האבן א וועג, און דעמאלטס האב איך מיך דערמאנט אז דער וועג פונעם באס איז אז ער פארט אריין אין די פארקינג לאט פון די שטאטישע שפיטאל, און די וועג אריין און ארויס פון שפיטאל דויערט אים צייט.

למעשה בין איך געלאפן צום סטאנציע וואס קומט נאכן שפיטאל און בשעת מעשה ווייטער געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל כאפן די באס. שכן אייבערשטער כ'האב אנגעיאגט צו כאפן דעם באס.

נתנאל בלר

בית שמש

איך בין אהיים געפארן מיט א באס אין בית שמש פון רמה ב' צו רמה ד'. פלוצלינג כאפ איך אז איך האב נישט דער טעלעפאן וואס מיין טאטע האט מיך געגעבן, איך האב עס ערגעץ געלאזט, עס איז פארלוירן געווארן. איך בין געווארן זייער פארשעמט, איך האב נישט געוואוסט וואס צו טון, און כמעט אנגעהויבן וויינען.

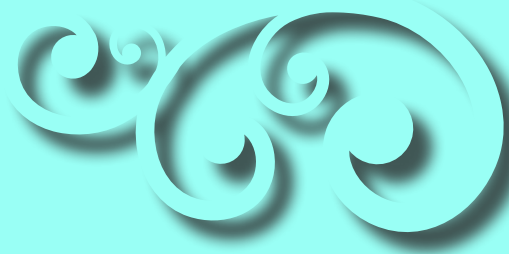
נאך א פאר מינוט האט מיין טאטע מיך געפרעגט "וואס טוט מען ווען מ'דארף עפעס?" האב איך אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן. איך האב דערציילט דעם אייבערשטן אז איך האב פארלוירן די טעלעפאן, און איך ווייס אפילו נישט וואו צו זוכן. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל טרעפן די טעלעפאן און עס זאל ארבעטן, קיינער זאל עס נישט ארויסווארפן, ווייל איך האב עס געלייגט אין א זאק און געלאזט אין א זעקל.

נאכדעם וואס איך בין אראפ פונעם באס אין רמה ד' בין איך צוריק ארויף א באס צוריק צו רמה ב', צום באס סטאפ וואו איך בין ארויף אויף דער פריערדיגע באס. ברוך השם, דער זעקל מיט די טעלעפאן איז נאך אלץ געווען דארט!

י"שר כחך אייבערשטער!

מעשיות פון תפילה

יעמדו על הברכה אברכים הנדיבים

מו"ה **מרדכי היימליך** הי"ד

מו"ה **יצחק אהרן**
וויינבערג הי"ד

מו"ה **שלמה יאקאבאוויטש** הי"ד

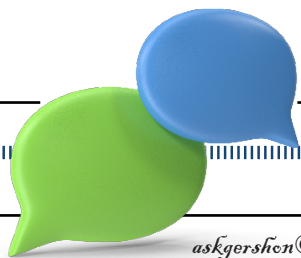
פארן מנדב זיין

פרנס החודש תמוז

די זכות פון ארויסהעלפן דעם
הייליגן רבין'ס מוסדות זאל אייר
ביישטיין צו האבן בני ברדוכי, פרנסה
בשפע, געזונטע לאנגע יארן, מיט
פיל סיעותא דשמיא.

שטיצט אונזערע שטיצער:

askgershon@gmail.com 03 6046 16 7046

אינער אלץ און אלעמען

גרשון קרעמער

רופט 'טשיפ סינלינג', וואס איז א ספעציעלע מעטאד וואס די הייוועי דיפארטמענט נוצט צו באשיצן דעם נייעם ראוד, אז עס זאל זיך האלטן לענגער.

ווען מען מאכט א נייע ראוד, איז עס טאקע 'הערליך פריש און גלאנציג', אבער ווען עס גייט אריבער אביסל צייט, נאך עטליכע זומערס און ווינטערס, נאכדעם וואס הונדערטער קארס, טראקס און באסעס זענען געפארן דערויף, וועט דער נייער ראוד זיך אנפאנגען שפאלטן, און צופאלן - אזוי ווי עס האט אויסגעזען ממש ביז יעצט.

כדי צו באשיצן דעם ראוד, וועט מען עס איבערדעקן מיט א באשיצענדע שיכט, וואס וועט מיטן אייבערשטענס הילף האלטן דעם ראוד גאנץ פאר אסאך יארן.

וואס זיי טוען איז ווי פאלגענד: מען גיסט ארויף הייסע פליסיגע אספאלט איבערן ראוד, דאס מאכט אז וואסער זאל נישט דורכגיין דעם ראוד, וואס איז דער עיקר גורם אז ראודס צוברעכן זיך אין פלעצער ווי עס איז דא קאלטע ווינטערס. דערנאך גיסט מען ארויף דערויף זייער קליינע שטיינער (טשיפס).

דערנאך וועלן די קארס אראפדרוקן די שטיינער און זיי גוט אריינעסן אינעם אספאלט, וואס וועט העלפן אז די אספאלט זאל זיך האלטן, און וועט אויך העלפן אז די ראוד זאל זיין ווייניגער גליטשיג אין רעגנס און שנייען.

ממש די זעלבע זאך געשעט אין אונזער לעבן. אסאך מאל שפירט א מענטש אמאל האב איך געהאט אזא שיינע גלאנציגע לעבן, וואס האט פאסירט מיט מיר? פארוואס שפיר איך זיך אנגעגאסן מיט אזויפיל קלעבאכטס, אזויפיל שטיינער, איך שפיר זיך אזוי אפגענוצט און אלט?

אבער דער אמת איז אז דאס איז פאר דיין טובה, א ראוד וואס איז צו גלאט, קען מען זיך גרינג אראפגליטשן דערפון, די אלע טשעלענדשעס און שטיינער זענען נאר דא אז דו זאלסט האלטן שטארק, און נישט חלילה פארגעסן פונעם אייבערשטן.

יעדע נסיון איז בלויז דיר צו דערמאנען פארוואס דו געפינסט זיך דא, און דיר העלפן צו ווערן שטערקער און בעסער.

כל השמח ביסורים שבאים עליו מביא ישועה לעולם (תענית ח).

שטיינער אויפן נייעם ראוד

שאלה

געלויבט דער אייבערשטער מען האט אייבערגעמאכט די ראוד אויף האשקי, מען האט געזען א הערליכע פרישע גלאנציגע שווארצע ראוד, עס איז געווען סמוד און געשמאק צו פארן דערויף.

אבער תיכף נאכדעם וואס זיי האבן געענדיגט, האב איך געזען ווי די ארבעטער קומען אן און גיסן ארויף א שווארצע קלעבעדיגע אויל, און איבער דעם האבן זיי אויסגעגאסן א טראק מיט קליינע שטיינדעלעך.

עס איז מיר ממש א וואונדער, פארוואס האט מען גענומען דעם נארוואס געענדיגטן שיינעם גלאנציגן ראוד, און עס פארוואנדלעט אין א שמוציגע אפגענוצטע באמפי ראוד. פארוואס האבן זיי דאס געדארפט טון?

נחמן נתן בוים

ענטפער

דאס וואס דו לייגסט דא אראפ, איז א פראצעדור וואס מען

אשריכם מחזיקי תורה

וואס איר שטיצט אונזער כולל ביד רחבה וברוח נדיבה
אז די קול תורה אין כולל זאל אנגיין אומגעשטערט, ובפרט

לייבי ליבערמאן
הר"ר שותף הכולל חודש תמוז

שאל חיים איינהארן
הר"ר מנחם שטיינבערג
הר"ר פרנס חודש תמוז

און די חשוב'ע נדבנים פון שנת תשפ"ד
פרנס חודש ניסן: הר"ר **לוי יצחק זאפיר** הר"ר **אפרים פעלדמאן** הר"ר
פרנס חודש אייר: הר"ר **אהרן קליטניק** הר"ר **יעקב פיש** הר"ר
פרנס חודש סיון: הר"ר **בניהו אונגאר** הר"ר **ברוך יאקאבאוויטש** הר"ר
פרנס חודש תמוז: הר"ר **משה בראדי** הר"ר **מנשה איצקאוויטש** הר"ר
פרנס חודש אב: הר"ר **אליהו ציג** הר"ר **מנחם לייב טירנויער** הר"ר
פרנס חודש אלול: הר"ר **יואל טייטלבוים** שלט"א, הר"ר **יואל הכהן ראזנבערג** הר"ר

פרנס חודש תשרי: הר"ר **שמואל גרינבערג** הר"ר **משה יואל פעלדמאן** הר"ר
פרנס חודש חשוון: הר"ר **מנחם לייב מילר** הר"ר **שמואל אייכנשטיין** הר"ר
פרנס חודש כסלו: הר"ר **ישראל דוד העסקעל** הר"ר **אברהם הערש וועבערמאן** הר"ר
פרנס חודש טבת: הר"ר **אשר לעמיל זוסמאן** הר"ר **משולם פייש פעלבערבוים** הר"ר
פרנס חודש שבט: הר"ר **הערש זאבעל** הר"ר **יוסף ברילל** הר"ר
פרנס חודש אדר: הר"ר **הלל ווייס** הר"ר **אייזיק ראטה** הר"ר
פרנס חודש ניסן: הר"ר **לוי יצחק זאפיר** הר"ר **אפרים פעלדמאן** הר"ר
פרנס חודש אייר: הר"ר **ישראל פוקס** הר"ר **ברוך יאקאבאוויטש** הר"ר
פרנס חודש סיון: הר"ר **משה בראדי** הר"ר **יואל וועבערמאן** הר"ר
שותף הכולל חודש סיון: הר"ר **יוסף ברילל** הר"ר

ובזכות החזקת התורה זאל ענק דער אייבערשטער בענטשן בכל
הברכות האמורות בתורה, עס זאל מקוים ווערן די פסוק אורך ימים
במינה בשמאלה עושר וכבוד וימלא השם כל משאלות לבכם לטובה,
און אזוי ווי דער רבי האט צוגעזאגט "ב"י וועם איך נעם געב איך"

הנהלת הכולל

ווער האט נישט מורא פארן לייב

ווייל ער האט מחולק געווען אין הלכה מיט די ספרים, און מבטל געווען זייערע רייד.

דארט אויפ'ן ארט, אונטער די הויפן ספרים, האט ער געבעטן מחילה פון די ספרים און פון די מחברים אז זיי זאלן אים מוחל זיין, און בדרך נס איז ער ארויס פון אונטער די הויפן ספרים. אבער ער איז געווען אפגעשוואכט, און נפטר געווארן א צייט דערויף.

בשעת די שרעקליכע פאסירונג, איז נתגלה געווארן צו אים הגאון הקדוש רבי מרדכי יפה "בעל הלבושים" און אים געזאגט אז ער איז אים נישט מוחל פאר אזוי שטארק קריגן אויף אים און מבטל זיין זיינע רייד, דער שאגת אריה האט אים שטארק געבעטן ער זאל אים מוחל זיין, אבער ער האט אים נישט מוחל געווען.

האט אים דער שאגת אריה געזאגט: "עס שטייט דאך "אריה" שאג מי לא יירא, ווער האט נישט מורא פון א לייב?! דו האסט נישט מורא פון מיר?!" האט דער בעל הלבושים אים געענטפערט: "עס שטייט טאקע, אריה שאג, אבער "מי לא יירא" מי איז ראשי תיבות מרדכי יפה, "מ"י" האט נישט מורא פאר'ן לייב!" און ער האט אים נישט מוחל געווען.

מוהרא"ש האט דאס דערציילט לגבי דעם אז מען דארף גיין בדרך נועם, נישט מיט שארפקייט.

דערנאך האט מוהרא"ש גערעדט פון די גרויסקייט פון דעם בעל הלבושים, און ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו מאכן צען הייליגע ספרים (אלע צען הייסן מיט די נאמען "לבוש"), ווייל דער בעל הלבוש איז געווען זייער א שיינער מענטש. איינמאל האט זיך

פרייטאג פרשת בלק, ט"ו תמוז, געפאלט די יארצייט פון הגאון הקדוש בעל שאגת אריה זכותו יגן עלינו, וואס ס'איז באוואוסט אז ער האט געלערנט גאנץ ש"ס טויזנט מאל!

מוהרא"ש האט דערציילט אז פון רוב בקיאות און חריפות אין גאנץ ש"ס, פלעגט ער מחולק זיין אויף אנדערע מחברי ספרים פון זיין צייט, און אויך אויף פריערדיגע.

איינמאל, זייענדיג אויף דער עלטער, האט פאסירט אז איינמאל זיצנדיג אין זיין ספרים שטוב, ארומגענומען מיט פילע פאליצעס אנגעפאקט מיט ספרים, איז די ספרים שאנק ארויפגעפאלן אויף אים, ער איז געליגן אונטער א ריזיגע הויפן ספרים, און געווען אין א גרויסע סכנה, האט ער דעמאלטס געטראכט אז דאס קומט אים

משה אריה שניצלער

תשע"ג, עיין שם וינעם לך.

מען קען אפשר צו לייגן א קנייטש, לגבי דעם וואס מוהרא"ש שמועסט דארט אז מען דארף זיך פירן בדרכי שלום ובדרכי נועם, און מיט ליבשאפט, אז די נסיון פון דעם בעל הלבוש איז מרמז אויף די נסיון פון א אינגערמאן וואס הייבט נעבעך אן טראכטן מחשבות אז זיין ווייב וואס דער אייבערשטער האט אים געגעבן איז נישט די בעסטע וואס קען זיין, די נסיון איז דאך זייער גרויס, עס איז דאך אזוי גרינג צו פארגעסן אז דער אייבערשטער געבט נאר דאס בעסטע, די ווייב וואס איך האב איז דאס בעסטע וואס דער אייבערשטער האט געגעבן פונקט פאר מיר, זאגט מען פאר'ן אינגערמאן'טשיקל, לערן דיך פון הייליגן לבוש זכותו יגן עלינו, אז דער לבוש האט זיך מוסר נפש געווען צו אנטלויפן פון א נסיון, אנטלויף דו פון דיין נסיון, לאז דיך נישט פון די יצר הרע וואס מאכט דיך פארגעסן צו מכיר טוב זיין אז איינער וואשט און רוימט און קאכט פאר דיר.

און אז די ווייב בעט דיר צו איבערפאקן די בעיבי איז נישט געפערליך, ס'איז גרינגער ווי אנטלויפן דורך די אומריינע אפלוף, און אין זכות פון אנטלויפן פון די נסיון פון טראכטן אז דאס איז נישט די מאן'ס דזשאב, וועסטו זוכה זיין צו שמירת המחשבה, וואס קען נאר קומען אז מען האלט די ווייב חשוב און טייער.

הערת הכותב, א פלא פון א מעשה פון מוהרא"ש און די שאגת אריה זי"ע, פלאי פלאים ווי עס ארבעט מיט צדיקים, איך בין דא געזיצן און געטראכט וואס גייט מען שרייבן? הייליגער באשעפער געב אריין עפעס הארציגע דיבורים פאר דינע וואוילע קינדער..

איך געב אזוי א עפן די תוך הנחל פון שנת תשע"ג, עס עפנט זיך ביי פרשת אחרי קדושים, פונקט ביי די מעשה וואס מיר האבן דא געברענגט. איך הייב אן טראכטן, פונקט יעצט איז מיר געווארן אונטער געשיקט א מעשה פון שאגת אריה, אפשר לאמיר געבן א קוק צו איז נישט אפשר די יארצייט אין די יעצטיגע טעג,

און פלאי פלאים! פון הימל אונטערגערקט א מעשה פון דעם צדיק וואס יעצט איז די יארצייט! פונקט די ספר געעפנט! פונקט ביי דעם בלאט! פונקט ביי די יארצייט פון די צדיק! און אז ס'איז שוין יא אזוי, אפשר די ווייב וואס דו האסט איז טאקע אויך פונקט פון הימל!

אים געמאכט א גרויסע נסיון פון איינס פון די רייכע מענטשן אין שטאט, מען האט אים איינגעשפארט, און די איינציגע וועג וואס ער האט דארט געהאט וואס ער האט זיך געקענט ראטעווען, איז געווען אז ער האט געזאגט אז ער ברויך ארויסגיין.

ער איז געגאנגען וואו די סווער גייט אראפ, און אזוי אריינגייענדיג אין די שמאלע סווער-אפלוף האט ער נישט געקענט זיך אריינקוועטשן, נאר דורך אראפנעמען פון זיך די רעקל און העמד און אלע מלבושים, צוזאמען צען מלבושים, און נאר אזוי האט ער געקענט זיך ארונטערלאזן און אנטלויפן פון די נסיון דורך די סווער-אפלוף, און דעמאלטס האט מען גוזר געווען אין הימל אז בזכות זיין מסירת נפש פון זיך אראפ לאזן אין די שמוציגע אפלוף אן די בגדים צו ווערן געראטעוועט פון א נסיון, וועט ער זוכה זיין צו צען ספרים מיט'ן נאמען "לבוש" וואס וועט באלייכטן די וועלט.

די שמועס איז גענומען פון תוך הנחל פרשת אחרי קדושים

דעמאלטס האט מען גוזר געווען

אין הימל אז בזכות זיין מסירת נפש

פון זיך אראפ לאזן אין די שמוציגע

אפלוף אן די בגדים צו ווערן

געראטעוועט פון א נסיון, וועט ער

זוכה זיין צו צען ספרים מיט'ן נאמען

"לבוש" וואס וועט באלייכטן די

וועלט

א חענשה פון א צדיק

צדיקים זענען אלעס

די מענטש ווי א הונט, ביי דיר איז עס ממש צוגעבינדן אונטער דיר, איף זע עס"און דער צדיק האט אויסגע'משלט' פונקטליך ווי אזוי די קליפה פון די עבירה האט אויסגעזען רחמנא לצלן."

האט דער הייליגער צדיק רבי מרדכי פון נאדבורנא אויסגעפירט: "דו פֿרעגסט פון וואו איך ווייס אז דאס איז גע'גנב'טע געלט? איך קען פונקטליך זען ווי דו האסט אויסגעבינדן די שטריק פון דיין חבר'ס פערד, עס גע'גנב'ט, און דערנאך פארקויפט, און פון די געלט ווילסטו מיר געבן צדקה?!"

האט מוהרא"ש אויסגעפירט: צדיקים קענען גלייך זען פונקטליך די מצב פון די געלט וואס א מענטש געבט אים, צו עס איז פֿשר געלט אָדער נישט, ווייל צדיקים האבן ריינע אויגן און זיי דערשפירן גלייך צו די געלט האט א שטעק פון גנבה אָדער עבירות, און זיי ווילן נישט הנאה האבן פון די געלט.

און נישט נאר דאס, נאר עס שטערט זיי, אזוי ווי דער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן טו' אז די צדקה וואס די רשעים און די בעלי עבירה געבן פאר א צדיק איז אים שטארק מזיק.

וואויל איז דער וואס האט הייליגע ערליכע געלט, ער גנב'ט נישט קיין געלט פון אנדערע, און געט צדקה נאר פון ריינע אייגענע געלט, וואס די צדקה פון דעם שיינט אין אלע עולמות!

(שיחות מוהרא"ש חלק י' ערך גניבה)

צום הייליגן צדיק רבי מרדכי פון נאדבורנא זכותו יגן עלינו איז אמאל אריינגעקומען א גרויסער גביר, און אראפגעלייגט א שיינע סכום געלט און רופט זיך אן מיט א חוצפה'דיגע שפראך: "נעם דיר רבי דאס געלט פאר צדקה" האט אים דער הייליגער רבי מרדכי'לע געענטפערט: "נעם שנעל אראפ די געלט פון טיש" האט זיך דער גביר אנגערופן: "וואס איז רבי, מיין געלט איז נישט גוט? "ניין! די געלט איז נישט קיין גוטע געלט, עס איז גע'גנב'טע געלט", האט אים דער רבי געענטפערט.

רופט זיך דער עושר אן: "פון וואו ווייסט דער רבי?" האט דער צדיק זיך אנגערופן: "דו פֿרעגסט פון וואו איך ווייס, דער זיך צו א מעשה וואס איז געווען ביי מיין פֿטער הרב הקדוש רבי מאיר פון פרימישלאן זכותו יגן עלינו: עס איז אמאל אריינגעקומען א גרויסער גביר מיט גאר א שיינע סכום פון געלט און עס ארויפגעווארפן אויפן טיש פונעם רבי'ן, און דער הייליגער צדיק רבי מאיר פון פרימישלאן האט אנגעהויבן שרייען: "נואף! נעם אראפ די געלט פון דא"

דער עושר האט געהערט אַזעלעכע ווערטער האט ער זיך גלייך מודה געווען צום צדיק רבי מאיר'ל אז עס איז אמת, אָבער ער זיך געוואונדערט און זיך אנגערופן "פון וואו ווייסט דער רבי? עס איז אלעס געווען אין פארמאכטע טירן בחדרי חדרים" האט זיך דער הייליגער צדיק פון פרימישלאן אנגערופן מיט א שטערענגער שטימע: "פון וואו איך ווייס פֿרעגסטו? אונזערע חכמים זאגן אז ווען א מענטש טוט אן עבירה, איז עס קשויה ב'ו' פֿפֿל'ב עס איז צוגעבונדן צו

דעם הייליגן רבינס לעבנסגעשיכטע

קב"ק

פארזעצונג פון פריער:

רבי נתן גייט צום רבי'ן
איידער ער פארט קיין
בארדיטשוב קיפון סחורה,
דער רבי איז אים זייער
מחזק.

דעמאלט, און יעצט האט מען זיך אליין געמאכט א שבת. [דער רבי האט איינגעפירט זעקס מאל א יאר ווען מען זאל זיך צוזאמקומען; דריי מאל איז מען געקומען צום רבי'ן, אויף ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבועות; און דריי מאל איז דער רבי געפארן צו אנשי שלומינו אויף שבת, אויף שבת שירה, שבת נחמה, און נאך איין שבת וואס האט נישט געהאט קיין באשטימטע צייטן].

דערנאך האט אבער דער רבי געזאגט, איך האב געוואלט עפעס טון איבער די גזירות וואס מען האט גערופן "פונקטן", וואס מען האט דעמאלט געשמועסט אז מען וויל גוזר זיין אויף אידן, צו נעמען קינדער אין די מיליטער, דאס הייסט ער האט געוואלט עוסק זיין אין דעם צו ממתיק זיין און מבטל זיין די שלעכטע גזירות, "אבער ווען איך בין אליין, וואס בין איך דען? איך פאר זיך בין דאך א פשוטער מענטש, דערפאר האט זיך דער עולם פלוצלינג צוזאמגענומען, אז איך זאל קענען טון אין דעם". דער רבי האט דעמאלט געזאגט די תורה (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קס"ו) ווען דער עולם איז ביים צדיק, האט ער א ממשיכה.

אין יענעם שבת האט דער רבי געזאגט צוויי מאל תורה, פרייטאג צו נאכטס האט דער רבי געזאגט די תורה "אמצעותא דעלמא היכא" (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כ"ד), און ביי די סעודה שבת אינדערפרי האט דער רבי געזאגט די תורה "רבי יוחנן משתעי" (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ט"ו).

דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז עס איז דא זיבעציג פעלקער, און זיי זענען צוזאמגעשטעלט פון עשוי און ישמעאל, יעדער פון זיי האט פינף און דרייסיג פעלקער, און לעתיד לבוא וועלן זיי איינגענומען ווערן דורך די צוויי משיחין, משיח בן יוסף און משיח בן דוד. און עס איז דא איין צדיק וואס איז כלול פון ביידע משיחין אינאיינעם.

וואס האט ווייטער פאסירט?
ליינט קומענדיגע וואך אי"ה

דערנאך האט ער זיך געזעגנט פון הייליגן רבי'ן, און איז צוריק אהיימגעפארן, און פון דארט איז ער געפארן קיין בארדיטשוב איינצוקויפן סחורה. זיין הארץ האט אים זייער געקלעמט אז ער דארף אביסל מבטל זיין פון זיין עבודת ה' פאר הבלי עולם הזה, און דעריבער, גלייך ווען ער איז אהיימגעקומען מיט די סחורה קיין נעמירוב, נאך איידער ער האט עספיעט צו ערקלערן פאר זיין ווייב די פרייזן פון יעדע סארט, איז ער גלייך צוריק געלאפן אין שול, צו דינען דעם אייבערשטן.

זיין ווייב איז דאך געווען א טאכטער פון הרה"ק רבי דוד צבי ז"ע, זי איז אין איר לעבן נאך קיינמאל נישט געזעסן אין א געשעפט א גאנצן טאג, און זיכער האט זי נישט פארשטאנען ווי אזוי צו ליינען די אלע ליסטעס און צעטלעך די דעטאלן פון די אלע סחורות, יעדעס מאל וואס א קליענט איז אריינגעקומען עפעס קויפן האט זי געדארפט לויפן אין בית המדרש צו פרעגן פון איר מאן די פרייז, ביז די משפחה האט געזען אז עס איז נישט קיין וועג אזוי, און פון דעמאלט האבן זיי אויך דאס אים מוחל געווען, זיי האבן געזוכט א צווייטן וואס זאל פארן איינקויפן די סחורה, און דאן האט זיין ווייב גענומען אויף זיך דאס זיך אפגעבן מיט'ן גאנצן געשעפט פון צופרי ביז ביינאכט. און רבי נתן האט זיך גענצליך אריינגעלייגט נאר אין עבודת ה', ער האט געלערנט און געדאווענט מיט'ן גאנצן ברען אויף אן אויסנאמליכע פארנעם.

שבת קודש פרשת פנחס, י"ט תמוז. אויף דעם שבת האבן זיך פלוצלינג צוזאמגעקליבן א גרויסער עולם פון אנשי שלומינו ביים הייליגן רבי'ן.

אין אנהויב האט דער רבי אביסל מקפיד געווען אויף דעם, ער האט געזאגט אז מען מאכט זיך אליין שבתים. ווייל דער רבי אליין האט דאך באשטימט וועלכע שבתים מען זאל קומען צו אים דוקא

קוק אהער

צדקה פאר דראגס!

"פאר וועלכע מוסדות גייט איר נאך געלט?"

"פאר דראגס!"

יאָפּ דו דארפסט נישט קלינען דיינע אויערן דו האסט גוט געהערט!

און ער הייבט אן צו גיסן פערל ווערטער "הער מיר גוט אויס איך דארף די גאנצע לבוש ווי א לאך אין קאפ, ס'איז נאר אז אזוי קען איך גיין נאך געלט און זאגן אז איך גיי פאר די מוסדות און אזוי האב איך געלט פאר דראגס" דער אייבערשטער זאל אונז אלע אפהיטן!

איך בין געשטאנען דארט געפלעפט און שאקירט, יא אוודאי האב איך שוין געהערט צענדליגע שיעורים ווי דער ראש ישיבה חזר'ט נאכאמאל און נאכאמאל אז די לבוש זאגט נאכנישט ווער מ'איז פון אינעווייניג, מ'קען בכלל נישט אנזען א מענטש פון אינדרויסן.

וויפיל קאסט אזא סארט גלעזער? זיבעציג דאלער? איז פאר זיבעציג דאלער קען מען ווערן א ירא שמים און אן ערליכער איד? וואס האט הוידל מיט בוידל?

דער ראש ישיבה זאגט כסדר פאר אנשי שלומינו אז זיי זאלן האבן שכל און געבן זייערע צדקות דא פאר די מוסדות

לויפן אויף די גאס ווייל ס'איז א סכנה, און יעדער איינער ווייסט אז מאכן אן אויפרייסערישע שמחה ווייזט אז דו ביסט נעבעך א רחמנות, א בעיבעלע, זיצט און ווארט פאר אביסל אטענטשן...

די משגיח כשרות דארט אין קאך ביי די חתונה איז געווען מו"ה ישראל פוקס הי"ו פארציילט ער מיר אז אינמיטן די חתונה פרעגט ער דעם קעיטערער: "זאג, און יעצט איז דער חתן שוין פרייליך?"

דער קעיטערער איז געפרוירן געווארן פון די שאלה, ער האט אזא שפראך קיינמאל נישט געהערט... "טאקע" זאגט ער פארן משגיח...

נאך די קארווינג סטעישיאן, די קאקטעיל באר, די הונדערטער פלעשער וויין, די בלישטשענדע לייטס, די חברה רייסערס, און יעצט ביסטו שוין פרייליך?

ארויסגייענדיג קומט איינער צו "צדקה צדקה, איך גיי נאך געלט פאר די מוסדות..."

איך קוק אים אן, די שיינע פיאות, די גרויסע בארד, די ברייטע היט מיטן טלית קטן, די גאנצע צורה אזוי שיין און קריספ.

ארגאנגענע וואך האב איך מיך באטייליגט ביי א חתונה, אבער נישט סתם א חתונה, נאר אזוי די ריעל דיעל....

די מוזיק סטעידיש, די זינגערס, די קווייער, די אינסטרומענטן, די לייטינג, די קאקטעיל באַר, די טויזנטער מענטשן, קעפ אויף קעפ....

יוש ווי הייב איך אן....

די באַפּפעי וואס איז ארויס געריקט געווארן, מ'ווערט זאט בלויז פון קוקן... און אזוי צווישן די הו הא טרעף איך אן א מפיץ, ער געבט מיר א קלאפ אין פלייצע "שוין, וועסט האבן וואס צו באשרייבן..."

איך טראכט צו זיך, וואס איז שייך צו שרייבן? ס'איז שוין נישט עפעס א פארבארגענע היכל הקודש סוד אז די משוגענע שמחות זענען משוגע - יעדער איינער וואס האט ארויס שפאצירט פון זאל האט געמאכט די זעלבע קאמענט "יוש, נעבעך, ער דארף עטענשאן...."

איז 'וואס זאל איך יעצט מחדש זיין? וועלכע פרישע זאך ברענגסטו צום טיש? טראכט איך צו זיך, איך האב דא גארנישט וואס צו שרייבן, יעדער איינער ווייסט אז א קינד טאר נישט

ישראל דוד העסקעל

פיינע בחור? דו מיינסט אז ער לערנט?
בעעההה...."

"ער זאגט סתם די ווערטער
ער פארשטייט אפילו נישט...דו
באוואנדערסט אים אזוי? פריי דין נישט,
ס'גארנישט ער דרייט זיך דארט ווייסט
דאך די ברסלב'ער.... שקויער.... מיין נישט
נישט אז ער איז טאקע א גוטע בחור ווייל
ער דרייט זיך דארט...."

יענע דראגי טוט זיך אן מיט שמונה
בגדים צו קענען בא'גנב'ענען מענטשן
פאר זיינע דראגס און מענטשן זאגן "ער,
יוש, נעבעך, יעדער קען אים שוין, וואס
קען מען טון...."

און איך ווי אזוי איך קוק אויס וועל איך
גורס זיין א דף גמרא און היטן מיין מויל
פון רעדן ניבול פה, איך וועל מכבד זיין
מיינע עלטערן און זיך פירן מיר יראת
שמים, אפילו פון אינדרויסן קוק איך
טאקע נישט אויס ווי מר בר רב אשי....

און אויף מיר וועט מען זינגען דעם
לידעלע "אויש, יוש, ברסלב, יאנטשי
פאנטשי, פארכאפט ביי נישט די עכטע,
ס'הייסט נישט געלערנט...."

איך וועל טאנצן פאר שמחה און
זיך פרייען ששמת חלקנו מיושבי בית
המדרש ולא שמת חלקינו מיושבי קרנות!

שכח אייבערשטער אז איך בין מקורב
צו א צדיק וואס געבט מיר א וועג צו לעבן
איי עם גאָד! מיר פעלט שוין גארנישט
דו קענסט זינגען אויף מיך וועלכע ניגון
דו ווילסט, דו קענסט שרייען בחייכון
וביומיוון, איך בין מסודר!

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו!

זאגט מיר יענער "וועמען? אים? שוין
יא, ער איז דאך באקאנט, נעבעך נישט
מסודר... שוין וואס ווילסטו...."

און איך טראכט צו זיך ווי אזוי מיר
האבן אויך זוכה געווען צו דעם זעלבן
ווידער קול... אבער פארן טון גענוי דאס
פארקערטע!

א בחור'ל ווערט מקורב צום רבי'ן און
פלוצלינג זעט מען אים מיט א משניות,
ער לערנט, ער הייבט זיך אן פירן מיט
יראת שמים, ער איז מכבד טאטע מאמע..

איינער שטייט פון די זייט און
וואונדערט זיך 'האסט געזען דעם בחור?
ער גייט טאקע אנגעטון אביסל מער
אהערגעשטעלט, ער טראגט טאקע
אזעלכע סארט שיך, אבער פון זיין מויל
וועסטו נישט הערן קיין איין ווארט ניבול
פה!

אלעס קוקט אויס אזוי שיין, ביז א לץ
קומט און געבט אלעס א בלאז אוועק
"ער? מעהההה...."

"וואס? דו מיינסט טאקע ער איז אזא

און צו דריקן די ספרים פון הייליגן רבי'ן.

א מענטש קען מיינען אז ער געבט
צדקה, און דערווייל געבט ער געלט פאר
דראגס! פשוטו כמשמעו!

אוודאי אויב דער ראש ישיבה זאגט
אזוי גלייב איך אז אזוי איז! און אוודאי
געב איך דא אלע מיינע צדקות, אבער
דאך, עס צו הערן אזוי פרעך אין פנים
אריין ווי איינער שעמט זיך נישט אפילו,
נאר זאגט עס נאך ארויס מיט די גאנצע
פרעכהייט "איך בין א דראגי, איך דארף
געלט נאר פאר דראגס, מיין בארד און
פיאות איז בלויז א פארשטעלאכטס
אז מענטשן זאלן מיר געבן געלט פאר
כלומרשט צדקה.... " דאס האט מיר גוט
אויפגעשאקלט.

דאס וואס דער ראש ישיבה זאגט אונז
כסדר איז גארנישט קיין גוזמא נאר אזוי
איז עס פראסט פשוט!

א טאג דערויף האב איך איינעם
פארציילט וועגן דעם, און אז איך בין
ממש נישט ביי זיך, אזוי מין פרעך און
גרואליג צו זיין...

הפצה וויזקל

ישועות אשר בנחל

מו"ה י.ה. הי"ו פון קרית יואל דערציילט:

"איך האב מיך געטראפן אין א שווערע פראבלעם אין די ביזנעס. אסאך מענטשן זענען אונז געווען שולדיג ערנסטע געלטער, זיי האבן כסדר געשלעפט, פארשטייט זיך מיט'ן צוזאג אז מען וועט "שוין" באצאלן, אבער וואס קען מען טון אז די ארבייטער קען מען נישט באצאלן מיט "הבטחות".

די מצב איז געווארן ערגער און ערגער, ביז עס איז געקומען צו א מצב אז די קעש פלאז איז געווארן גענצליך טרוקן, און מען האט ממש נישט געהאט פון וואו צו באצאלן די ארבייטער.

איך האב שוין נישט געוואוסט וואס צו טון, ביז אינמיטן התבודדות האב איך זיך דערמאנט פון די סגולה וואס מוהרא"ש זי"ע האט אונז איבערגעלאזט - העלפן דרוקן די הייליגע ספרים אשר בנחל וואס ער האט געשריבן בדם לבו, און צוגעזאגט אז מען וועט זיכער זען א ישועה.

איך האב תיכף גערופן דעם גבאי מו"ה לייבי הי"ו פון קרית ברסלב, און איך האב אים געגעבן א נדבה פון פינף הונדערט דאלער, און אים געזאגט אז דאס זאל גיין צו דרוקן אשר בנחל.

די ישועה האט נישט געשפעטיגט צו קומען, אין די קומענדיגע עטליכע שעה, האבן עטליכע גרויסע קאסטומערס אנגערופן און באצאלט ריזיגע באלאנסן, וואס דאס געלט איז געווען גענוג צו דעקן אלע הוצאות וואס די ביזנעס האט געהאט, און אויך האט מען געקענט באצאלן די ארבייטער.

איך האב געשפירט אז די זכות פון מוהרא"ש זי"ע האט זיכער מגין געווען, און האט מיר געברענגט די ישועה.

כאפט אריין ישועות און רפואות, רופט אן דעם גבאי מו"ה לייבי ראטה הי"ו אויף 347.578.4449, און זייט מנדב פאר אשר בנחל, און זייט זוכה צו געניסן פון די "הבטחה" וואס מוהרא"ש זי"ע האט צוגעזאגט, אז ווער עס וועט מנדב זיין פאר אשר בנחל וועט זען זיכערע ישועות.

צו איבערלאזן אייער פערזענליכע ישועה פון אשר בנחל רופט: 347.578.4449

בריוו פונעם ראש ישיבה

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת פנחס, כ"ב תמוז, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

וואויל איז דיר אז דו ביסט עוסק אין הדפסה; דו דרוקסט די ספרים פון רבין און די קונטרסים פון מוהרא"ש וואס ברענגען צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן.

זיי מודיע פאר אלע מפיצים אז מען האט געברענגט פון יבניאל קמיעות; מוהרא"ש האט מבטיח געווען אז ווער עס וועט טראגן ביי זיך די קמיע וועט ניצול ווערן פון אלעם שלעכטס. דאס קען זיין א הכנסה פאר די מפיצים, ווייל אלע וועלן דאס כאפן; מענטשן גייען אריבער שוועריקייטן און מען זוכט עצות און סגולות ווי אזוי מען קען זיך ראטעווען פון די צרות. ווען מענטשן וועלן זען די קמיעות וועלן אלע דאס כאפן און באצאלן פאר דעם.

אויך זיי מודיע פאר די מפיצים אז מיר האבן יעצט געמאכט עס-די קארדס וואס ענטהאלט איבער צוויי הונדערט דרשות און אלע ניגונים.

מען דארף צואיילן האברך היקר ... נרו יאיר ער זאל ענדיגן דעם לוח לשנת תשע"ט, ווייל א לוח איז א זאך וואס אלע דארפן און אלע נעמען. דאס דארף זיין גרייט אויף ט"ו באב, ווייל פון נאך תשעה באב הייבן מענטשן אן זיך גרייטן אויפן נייעם יאר און אלע דארפן דעם לוח; זע אים אונטער צו יאגן ער זאל דאס ענדיגן.

קוק וואספארא ניסים דער אייבערשטער האט מיט דיר געטון; דו האסט א טייערע ווייב תחיל' מיט ליכטיגע קינדער. אלעס בזכות וואס דו העלפסט אין הדפסה מיט אזא איבערגעגעבנקייט.

זיי געזונט און שטארק.

צו באקומען די וועכענטליכע עצות אמונה אפגעשיקט צו אייער טיר

EMAIL: SUBSCRIBE@KERENHADFUSA.ORG

CALL \ MESSAGE: 718.387.2691

קרית ברסלב בלעטל · בלק תשפ"ה 24

על ידי הפצת ספרי רבינו נביא את משיח צדקינו

פון קרן הדפסה נייעס

מען גרייט שוין צו די לוח ברסלב פון דעם קומענדיגן יאר תשפ"ו

מען קען עס מיטגעמען, און אין די זייט וועט עס האבן שיינע מאמרים וואס מוהרא"ש האט געשריבן ספעציעל פאר די לוח.

אין פילע טעג וועט עס האבן די יארצייט און פארשידענע אנדערע מאורעות וואס איז נוגע פאר אנשי שלומינו.

אויך דער סייז האט מען געטוישט. די לוח איז ביז יעצט געווען 4.25 ביי 6 אינטשעס, אבער דער עולם האט געבעטן אביסל גרעסער, מען זאל עס בעסער קענען ליינען, דערפאר וועט מען עס מאכן דאס יאר פינף ביי זיבן אינטשעס. א שיינע געשמאקע פראקטישע סייז.

די מפיצים זאגן אז אין די זומער טעג גייט די לוח זייער גוט, גאר אסאך מענטשן כאפן זיך צו דערצו, דערפאר וועט מען עס בעז'ה ענדיגן נאך פריער פון פאריאר ווען עס געווען גרייט ערשט נאך תשעה באב.

דער לוח וועט זיין צו באקומען אין צוויי ווערסיעס אידיש און לשון הקודש, און מען קען נאך אריינכאפן צו קויפן א זכות מהדורה פאר בלויז \$1,800. רופט שוין דעם גבאי ר' לייב צו קויפן א זכות.

דער לוח וועט זיך געפונען אין טאש פון צענדליגע טויזנטער מענטשן, און וועט זיכער זיין א זכות צו נעמען א חלק אין דעם הייליגן פראיעקט.

אין די יעצטיגע טעג, ארבעט מען אין די אפיסעס פונעם קרן הדפסה צו צוגרייטן, און מסדר זיין דעם פאפולערן לוח ברסלב וואס ערשיינט יערליך, פאר'ן נייעם יאר וואס קומט צו גיין. עס קומט זיך א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר זיי, בפרט פאר מו"ה אברמי פיש הי"ו וואס לייגט אריין אסאך צייט מח און כח, צו מסדר זיין א הערליכע און פונקטליכע לוח, בעסער און שענער ווי ביז יעצט.

טעגליכע לימודים: דער לוח וועט האבן די שיעורים פון די קהלה אין בבלי, ירושלמי, תוספתא, נ"ך, און רמב"ם. אויפן בקשה פונעם ראש ישיבה, האט מען געטוישט די נ"ך שיעור, עס זאל האבן נאר איין פרק א טאג, כדי עס זאל לויפן אינאיינעם מיט די סדר פון הרה"צ ר' יצחק שליט"א.

טעגליכע זמנים: מען האט זיך איינגעהאנדעלט א נייע קאסטבארע פראגראם, וואס וועט בעז'ה צושטעלן די פונקטליכע טעגליכע זמנים יעדן טאג. אויפן פלאץ וועט עס האבן טעגליך די זמנים פאר ברוקלין פון עלות, נץ, קרית שמע מג"א און גר"א, זמן תפלה מג"א און גר"א, שקיעה, און צאת הכוכבים ר"ת. אזוי אויך די זמני הדלקת הנרות, און מוצאי שבת יעדער וואך.

אויפן פארלאנג פונעם עולם וועט מען צולייגן אין די בעק טבלאות פון זמנים פון נאך עטליכע שטעט ווי אנ"ש וואוינען - כדי עס זאל זיין א דבר השלום.

אונטער יעדע וואך, וועט עס האבן א שיינע שטיקל פון ספר המדות, וואס

בילדער

פון קרן הדפסה

אלע ערליי ספרים פון הייליגען רבין ותלמידיו

די בעלעט גרייט צו סטעפלען

די ראש ישיבה פארן טיילן די ניי ספר ותחין את הילדים

יוסף ווייס

וויליאמסבורג

העניך אינדיג

קרית ברסלב

ישראל מנחם ראזענבערג

בארא פארק

הערשל זאבעל

מאנסי

ישראל הערשקאוויטש

מאנסי

שמואל בלעדי

קרית ברסלב

יוסף זינגער

סטעטן איילענד

יואל אפענהיים

קרית ברסלב

יהודה אייזנער

קרית ברסלב

יעקב האלצער

קרית יואל

שלמה בריסק

בית שמש

אלי זעלקאוויטש

קרית ברסלב

אלו יעמדו על הברכה

די טייערע
נדבים
וואס האבן
גענומען א
שיינעם
חלק אין
הפצת אור
רבינו ז"ל
די וואך

צו מנדב זיי :

PHONE 718.387.2691. #103

EMAIL: DONATE@KERENHADFUSA.ORG

MESSAGE: 347.578.4999

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בלק, י"ב תמוז, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרן יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה
ברסלב.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון דיר אז זייט דו האסט
אנגעהויבן הערן די דיבורים פון הייליגן רבי'ן האסטו
אנגעהויבן צו לעבן א זיסע לעבן, דו האסט באקומען א חיות
אין אידישקייט.

איך בעט דיר זייער, געב אכטונג נישט צו טשעפען די
בארד און פראות; אז מען טשעפעט די בארד טשעפעט
מען די פרנסה. מוהרא"ש זאגט: "ווער עס שניידט די בארד
שניידט זיך די פרנסה, און ווער עס שניידט די פראות שניידט
זיין שכל".

זאג אסאך משניות וועסטו ווערן אביסל מיושב וכו'. דו
האסט נאך א וועג צו גיין, יעדע רגע ווילסטו עפעס אנדערש;
אין רגע ווילסטו בארד און פראות, די קומענדיגע מינוט
ווילסטו שוין אנדערש - יעדן טאג האסטו עפעס אנדערע
קאפ דרייעניש.

איך ווייס נישט ווער דינע חברים זענען און עס
אינטערעסירט מיר נישט צו וויסן ווער זיי זענען, איך וויל
פשוט דו זאלסט אויפשטעלן א שיינע שטוב, דורות פון
ערליכע אידן, און כל זמן די האסט שייכות מיט זיי קען דאס
נישט ארבעטן.

איך בעט דיר נאכאמאל, לאז אפ דיין בארד און פראות
וועסטו זוכה זיין צו אלעס גוטס און דו וועסט בקרוב טרעפן
דיין זיווג. דו ווילסט דאך א וואילע מיידל, דו ווילסט נישט
א מיידל וואס טויג נישט וכו' השם ישמרינו, דארפסטו וויסן
אז יעדע ערליכע מיידל וועט נאר געמען א בחור מיט א צלם
אלקים, מיט בארד און פראות, בפרט די תלמידות פון אונזער
סקול 'בית פיגא' זיי ווילן אלע חתונה האבן מיט א בחור וואס
טראגט א צלם אלקים, וואס רירט נישט צו זיין בארד און
פראות.

עס איז א שאד אז פאר אפאר נארישע חברים זאלסטו
אראפ נעמען דיין צלם אלקים און אויסקוקן ווי א סריס
(איינע פון די סימנים פון נישט קענען האבן קינדער איז אז
מען האט נישט קיין בארד; יבמות עט:).

איך ווארט צו הערן פון דיר.

בארד און פראות!

שארה

די וואך ברענגן מיר אראפ א בריוו וואס דער ראש ישיבה
שרייבט פאר א בחור ער זאל זיין שטאלץ מיט זיין בארד און
פראות.

א מחי' א
גרויסע משפחה

ש. טראכטער

עס איבלט מיר
- פארוואס?

ג. פעקעטע

גאר מיט
ליבשאפט

ר. ל. ווייס

פאר די ברסלע'ס שאר

אלס איינע
וואקסאנע
N. פאפנהייט

פרנס השנה

קריאת

הויכח

לחברת הפצת ספרי רבני

על ידי הפצת ספרי רב

מור וזילן אויס
הכרת הטוב
הנכבד פאר

פרנס החודש

מו"ה יהודה אריה
הרוצה בע

דער אייבער
העלפן אז אין
אין פארשט
הייליגן רבין
דיר דער אי
ערפילן כל מ

מו"ה
שלמה זלמן
גראנשטיין
ה"ו

מו"ה
יצחק אייזיק ראטה
ה"ו

מו"ה
זלמן לייב מייזעלס
ה"ו

מו"ה
הרוצה בעילום שמו
ה"ו

פרנס החודש

מו"ה יהודה אריה ראטה ה"ו
הרוצה בעילום שמו

תמוז

מו"ה יחזקאל זיגלער ה"ו
לע"נ ר' יצחק בן ר' אברהם

ניסן

מו"ה אלי קנאלל ה"ו
מו"ה מרדכי לייב טירנויער ה"ו

אב

מו"ה משה האמער ה"ו
מו"ה אשר לעוווי ה"ו

אייר

מו"ה לוי יצחק זאפיר ה"ו
מו"ה אשר לעכמיל זוסמאן ה"ו

אלול

מו"ה בנימו אונגאר ה"ו
מו"ה אפרים פעלדמאן ה"ו

סיון

פֶּנֶס השָׁנָה

דפסה

הקודש ברסלב

למחזורי הקדשם בעולם

מז"ה
יקותיאל פעלדמאן
חי"ו

מז"ה
יהודה אריה לייב
ליעבערמאן
חי"ו

מז"ה
דוד טשינגל
חי"ו

מז"ה
מאיר וויזעל
חי"ו

ינוביא משיח צדקינו

מזריקן אונזער
פאר ידידינו
מן מגרב דין

דש תמוז

יה ראטה חי"ו
ילום שמו

דשטער זאל
ככות פון דרוקן
פרייטן דעם
ספרים זאל
יבערשטער
שאלות לבך.

פֶּנֶס החודש

מז"ה שלמה לאנדא חי"ו

טבת

מז"ה חיים ישעי דעפרים חי"ו

תשרי

מז"ה אהרן וועבערמאן חי"ו

מז"ה מרדכי היימליך חי"ו

שבט

מז"ה יואל ראזענבערג חי"ו

חשוון

מז"ה הרוצה בעילום שמו חי"ו

מז"ה דוד מיץ חי"ו

מז"ה יואל אפענתיים חי"ו

אדר

מז"ה ישראל דוד העסקעל חי"ו

כסלו

מז"ה משה עקשטיין חי"ו

ווארעמע

פדעסטן

אין קורצן פון פריער: בתי' - קינד פון ר' יודא לייב וזוגתו בילא מייזליק ז"ל איז געבוירן אויף דער עלטער. ווען בתי' איז געווען כמעט דריי יאר אלט י"ז אלול תרצ"ט האט אויסגעבראכן די ביטערע צווייטע וועלט קריג. די יונגע בתי'לע מיט די טאטע מאמע זענעבן געבליבן לעבן. נאך די צווייטע וועלט מלחמה איז די שווערסטע נסיון געווען פאר זיי "שולע". די סקול סיסטעם איז געווען אויסגעשטעלט אויסצורייסן יעדעס פינטל איד.

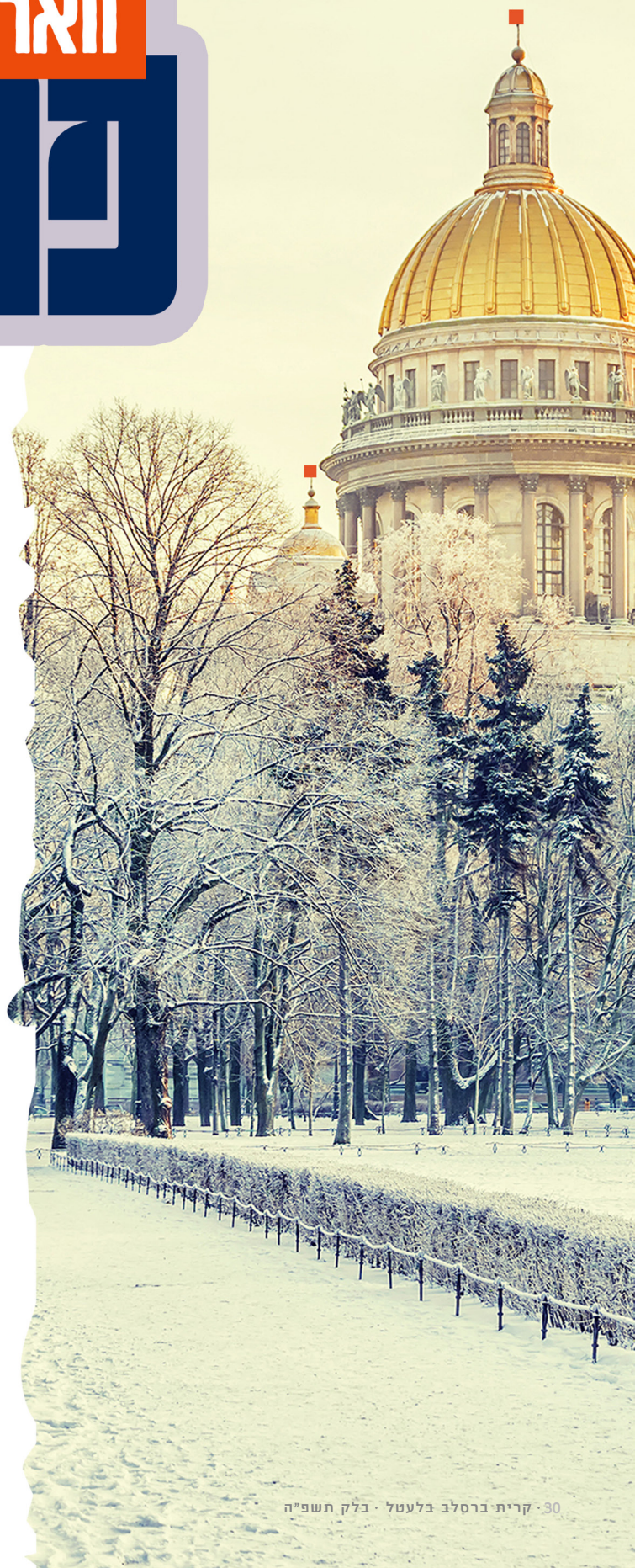
און יעצט ליינט ווייטער:

ליידער האט מען דארט מחנך געווען די קינדער אז זיי זאלן זיין געטרייע קאמיוניסטן און אויסזאגן אויב די עלטערן היטן אידישקייט אין געהיים. מען האט גענוצט אלע סארט טריקס צוצורעדן די קינדער צו גיין קעגן די עלטערן. פארשטייט זיך אז זייענדיג אין סקול איז נישט מעגליך געווען צו היטן אידישקייט און זיך ארויסצושטעלן אלס איד, איז וויאזוי וועט מען זיך אן עצה געבן מיט שבת?

נישט צו גיין אין שולע איז נישט געווען קיין עצה. די רעגירונג האט געהאלטן חשבון אויף יעדעס קינד און אויב א קינד איז נישט געקומען אין סקול האט מען אוועקגענומען דאס קינד פון שטוב און אים אדער איר אריינגעשטעלט אין א בית יתומים.

לויט די קאמיוניסטישע פארשריפטן האט אלעס געהערט פאר "מוטער רוסלאנד" סיי די געלט, די הויז און אויך די קינדער. ממילא האבן עלטערן בכלל נישט געהאט א רעכט צו מחנך זיין קינדער וויאזוי זיי שפירן איז ריכטיג. יעדעס קינד פון זיבן ביז זעכצן האט געמוזט גיין אין שולע.

בתי' איז געווען ניין יאר אלט ווען זי האט געדארפט אנהייבן גיין אין שולע. זי האט זיך ארויסגעדרייט צוויי יאר פון שולע, צוליב דעם וואס די לאנד איז געווען אין א מחלמה צושטאנד. יעצט אבער אז די מצב האט זיך

איין טאג איז אנגעקומען א טריקענע שטרענגע בריוו אדרעסירט צו "משפחת מייזליק".

אזוויי מיר זעען אז אייער טאכטער איז א קראנקע, ווילן מיר מודיע זיין אז דאס ארט פאר אזעלכע קינדער איז אין אן ערהוילונגס שולע - אן אנטשטאלט ווי מען נעמט אריין די קינדער און מען גיבט זיך אפ סיי מיט'ן ערהוילן און סיי מיט'ן לערנען.

די שפיל האט זיך געמוזט ענדיגן. אריינשטעלן אין אזא סארט שולע איז נישט געקומען אין באטראכט, דאס האט געמיינט אויפגעבן אויף בתי'לע. זי האט געמוזט אריינגיין אין שולע. דורכאויס די זומער פלעגט בתי' פרעגן איר טאטע, "טאטע וואס וועט זיין? וויאזוי וועל איך זיך אן עצה געבן מיט שמירת שבת? די טאג קומט נענטער און נענטער."

דער טאטע פלעגט קוקן צו איר מיט ליבשאפט און זאגן "איך מיינ עס פעלט דיר אמונה, אנטשטאט זארגן דארפן מיר גלייבן אז משיח וועט דא זיין איידער סעפטעמבער (די צייט ווען שולע הייבט זיך אן) וועט אנקומען."

אבער אז עס איז אנגעקומען דער ערשטער פון סעפטעמבער און משיח איז נאכנישט דא געווען איז בתי' צוגעגאנגען צום טאטן און אים נאכאמאל געפרעגט "טאטע וואס וועט זיין מיט שבת? זאל איך שרייבן מיט די לינקע האנט אדער איז דא א צווייטע אויסוועג?"

דער טאטע איז געבליבן שטיין פארטראכט, ער איז געווען אין א פארלעגנהייט וואס צו זאגן. אלס אן ערליכער איד וואלט ער אוודאי געדארפט תיכף זאגן אז מען טאר אויף קיין פאל נישט מחלל שבת זיין, אבער ער האט מורא געהאט אז אויב וועט ער אזוי זאגן, וועט מען נאך איין טאג נעמען דאס יונג קינד און אונטער פייניגונגס ארויסצווינגען פון איר פארוואס זי שרייבט נישט. וואס וועט זי דאן זאגן "ווייל מיינ טאטע האט אזוי געזאגט?" דאס וואלט געמיינט חלילה טויט שטראף פאר די גאנצע משפחה.

זיי האבן אפגעמאכט אז מען גייט בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן וואס צו טון אין דעם מצב, און דער אייבערשטער וועט שוין אריינשיינען אן עצה אין דעם מצב.

ליינט קומענדיגע וואך ווייטער אי"ה

באראיגט האט זי זיך געמוזט איינגעבן אין שולע. וואס טוט מען דא? בתי' וועלכע איז אויפגעוואקסן מיט אזא עזות דקדושה און אזא ליבשאפט צו שבת און יום טוב האט אויף קיין פאל נישט געוואלט און נישט געקענט מחלל שבת זיין.

די העלדישע אידישע מאמע מרת ביילא מייזליק איז ווידער געקומען מיט א אויסטרעף, וואס נאר א מאמע'ס הארץ וואס איז אנגעפולט מיט יראת שמים קען טראכטן.

"בתי'לע טייערע," האט זי זיך געוואנדן צו איר איינציג פארבליבן קינד, "שפרינג און טאנץ אין די שניי און אז דער אייבערשטער וועט העלפן וועסטו זיך גוט פארקילן און נישט דארפן גיין אין שולע"

די עצה האט געהאלפן. אביסל צו גוט! בתי' איז גאר קראנק געווארן מיט א שווערע אנצינדונג. זי האט געדארפט אדורכגיין אן אפאראציע און געדארפט פארבלייבן אין שפיטאל א שטיק צייט. דערנאך האט זי באקומען א שטרענגע באפעל פון דאקטער אז פאר דריי חדשים טאר זי נישט ארויסזאגן קיין ווארט פון מויל ווייל אויב יא וועט זי קענען ווערן שטום פאר'ן לעבן.

אזוי האט בתי' געדארפט פארשטיקן איר יונגע לעבעדיגע קול. אבער ווי זי דערציילט שפעטער אין אירע זכרונות "אלעס האט געלוינט, איך האב זיך געקענט ארויסדרייען פון חילול שבת און נישט דארפן גיין אין די שולע פון די אפיקורסים."

נאך דריי חדשים ווען בתי' האט ענדליך געקענט עפענען איר מויל און זיך ערהוילט, האבן זיי זיך געזען צוריק צום אלטן פראבלעם. יעצט וועט בתי' דארפן גיין אין שולע.

וואס טוט אן אשה צדקניות וואס לעבט נאר מיט רצון ה'? וואס טוט א געטרייע אידישע מאמע וואס האט שוין פארלוירן אכט לעכטיגע קינדער און איז פארבליבן מיט איין איינציג בת יחידה? זי זאגט פאר איר פארבליבן קינד, "אז דו וועסט נאכאמאל טאנצן אין די שניי וועט דער אייבערשטער העלפן וועסטו זיך ווידער פארקילן און אזוי וועסטו פטור ווערן פון גיין אין שולע און נישט דארפן פארשווערן דעם שבת קודש וואס דער הייליגער באשעפער האט באפוילן צו היטן."

אזוי האט זיך עס איבערגעשפילט דריי מאל. בתי' טאנצט, ווערט פארקילט, גייט אריבער אן אפעראציע און קען נישט רעדן פאר דריי חדשים.

נאר מיט ליבשאפט

י.ר.ל. ווייס

ד' די מעשה ביים הייליגן שינאווער רב טוט פארקומען.
ו' וועלכע האט מיר גאר שטארק איבערגענומען.
ר' רעדן א דין תורה איז א פארפאלק געקומען.
כ' כ'בין שוין חתונה געהאט פאר 12 יאר טוען זיי באשטימען.

ד'ל'ע קינדער האבן זיי אפילו נישט איין.
י' יעצט ווילן זיי זיך גטן אפשר מיט א צווייטן וועט בעסער זיין.
ב' ביידע מיט א אנדערן ביים חופה שטיין.
ג' שיינען די מאל און האפנטליך וועט קינדער קומען צו זיין.
ד' אבער מיר זענען אלע געווען פארמעגליך און געהאט פרנסה שייין.
ה' פאבריק געפירט; און צווישן זיך קיינמאל געווען א שטער ניין.
ו' טוט מען וואס די דין תורה איז; נאכנישט פארשטיין.

פ' "פארוואס זאל די פארמעגלעך הלייבן ביי מיר,
ו' וויפל תורה קען מיין מאן פארפאסן אויב האט ער נישט געלט אין באנקיר?"
י' "יא פאר מיין ווייב עס קומט זיך איר,
י' עסן, קליידער, און אלע געברויכן וואו וועט זי נעמען אפיר."
ד'ל'יכט דער שינאווער רב אויף און זאגט צו די אויגן פיר,
ט' טייערע פארפאלק מיט ענק איך שטאלציר.

כ' מיט די פאבריק הלייבט איר ביידע איבער,
ג' עכט האלצן א בן זכר ביז א יאר אריבער,
ד' נאר בזכות אייער שלום דארף מען נישט צוטיילן שטיבער.

ה' קוק די כח פון די זאך,
ו' יא אז מען איז בשלום פארדינט מען אסאך,
ב' נאר וואס מען קען גוטס טון מיטן מאן דיר האלטן וואך,
ג' דאס זאל זיין אוועק שטענדיגע פאך,
ד' עס וועט ברענגען פיל השפעות פון דאך,
ה' רעדן שייין און פארטיגען צום מאן אלדאר!!

(גענומען פון אפר בהמל חלק א')

2. פאקאטע

עס איז אים פאמאס?

ACAI BOWL (אסייאי באול). עס איז עפעס מוראדיג, ס'איז out of this world - איינס אין די וועלט! ס'איז אזוי געשמאק, ס'איז דערקוויקנד, און צו אלעמען איז עס אויך געזונט; נישט אומזיסט איז עס אזוי פאפולער - עס רופט זיך א superfood!

(נישט ארויס גערעדט - צווישן מיר און דיר - איז דאס יעצט די לעצטע fad - אוודאי מוז מען עס נעמען, אלע סטארס אדווערטייזן עס, און לייגן ארויף א גראבע פרייז

מיין חבר'טע ווייסט זייער גוט ווי אזוי צו טון מי-טיים, יעדע וואך האט זי א שטרענגע סקעדשול, זי מוז נוצן איין טאג נאר פאר זיך. יענע טאג קען זי נישט אנגרייטן פרישטאג פאר איר מאן, און אויך נישט נאכטמאל פאר די קינדער, ווייל יענע טאג איז אוועקגעלייגט בלויז פאר זיך.

זי האט מיר געוואוסט צו זאגן אז אויב איך וויל זיך עכט פארגינגען א טריעט, באמת שפירן א גוטע טעם אין לעבן, מוז מען נעמען אן

מיין חבר'טע האט מיר געבעטן פאר אפאר וואכן אז זי וויל זיך טרעפן מיט מיר, אביסל פארברענגען און הנאה האבן.

זי האט מיר אזוי געמוטשעט: "ווען קענען מיר פארברענגען צוזאמען און האבן אביסל מי-טיים?" איך האב איר שוין מער נישט געקענט אפזאגן, איך האב געזען אז זי דארף עס טאקע האבן פאר איר נפש.

מיר האבן אפגעמאכט א צייט, און זיך געטראפן פאר א לאנטש.

טעג אויף דעם כדי צו פארקויפן
א פראדוקט וואס וועט זיי אריין
ברענגען מער ווי א פשוט'ע אייז
קרים קאון.)

שוין 'זאל זיין אזוי' זאג איך איר..

"וואס ווילסטו אריינלייגן
דעריין?" פרעגט זי מיר.

"לייג וואס דו ווילסט, דו קענסט
זיך בעסער אויס ווי מיר" האב איך
איר געזאגט.

"ביסט זיכער?" האט זי געפרעגט
"האסט אלעס ליב?"

"יא! יא!"

מיר זעצן זיך אוועק ווארטן
ס'זאל אנקומען די super deluxe
acai bowl (אסייא באול)..

דערווייל האט זי מיר פארציילט
ווי שווער איר לעבן איז, און ווי זי
קען זיך נישט אן עצה געבן מיט
אירע קינדער, און ווי וויכטיג ס'איז
פאר איר די טאג off - ווי מען רופט
עס, וואו זי קען האבן אביסל מי-
טיים. ווען זי קומט אהיים און זי זעט
אז די הויז פליט, די קינדער האבן
נישט קיין נאכטמאל און קריגן זיך א
גאנצע נאכמיטאג דערוועגן, האלט
זי זיך אין איין חזר'ן, 'דאס איז מיין
טאג, היינט איז די טאג פאר מיר, און
עס דארף מיר נישט אנגיין אז מיינע
קינדער קריגן זיך'.

איך האב פרובירט צו רעדן
מיט איר אביסל די שכל וואס מיר
באקומען פון צדיקים, די שכל אז א
מאמע'ס ראלע איז זייער חשוב און
טייער, און אז מען ווייסט אז מען
טוט עס פארן אייבערשטן - ווערט
עס מי-טיים! מען הייבט אן עס צו
ליב האבן און עס געבט אריין אזא

סיפוק. מען ערווארט שוין נישט
קיין הכרת הטוב, נישט פון דער מאן,
נישט פון די קינדער - פון קיינעם;
נאר מען טוט עס מיט א שמחה און
שטארקייט, ווייל מען ווייסט אז
דאס איז דעם אייבערשטנס רצון.

"איך ווייס נישט,

היכל הקודש איז

נישט פאר מיר,

ס'איז מאדנע,

ס'איז נישט

בא'טעמ'ט, איך

קען עס נישט

פארנעמען". מוז

זיין אז עפעס

איז געווארן

אריינגעמישט אין

זייער בליק אויף

היכל הקודש.

דער אייבערשטער ווייסט דאך יא
ווי שווער איך פלאג זיך! עס ווארט
אונז אפ א שיינע שחר אויף יענע
וועלט, און פארשטייט זיך די זיסע
רווחים וואס מען קען שפירן אויף
די וועלט - אויב מען איז מכבד די
מאן און מען ציעט אויף די קינדער
ריכטיג, מען געבט זיך אפ מיט זיי,
מ'זאגט ניין! ווען ס'פעלט אויס -
כדי די קינדער זאלן נישט ווערן
געספוילט. דאן פארלאנגען זיי שוין
נישט אזויפיל, דארפן זיי א דאנק
דעם אויך נישט אזויפיל מוטשען,
ווייל זיי ווייסן שוין אז דא איז דא
עלטערן וואס זענען שטארק, און
זאגן ניין.

אבער במשך א קליינע שמועס,
וואו מיין חבר'טע האט געוואלט נאר
זיך אויסרעדן, און זיך אויסלופטערן,
און האט מיר געהאלטן אין איין
אריינהאקן און זאגן 'יעצט איז מי-
טיים, און איך וויל נישט רעדן פון
מיינע קינדער, פון מיין שטוב, איך
וויל זיך אביסל אויסגעבן' האב איך
שנעל איינגעזען אז ס'איז נישט די
ריכטיגע צייט און פלאץ צו געבן
חיזוק, און איך האב צוגעמאכט מיין
מויל.

איך האב געטראכט צו זיך, 'שכח
אייבערשטער אז איך ווייס יא די
חיזוק, שכח אייבערשטער אז איך
הער עס איין מאל און נאכאמאל
פונעם ראש ישיבה שליט"א, ווייל
אז נישט וואלט איך אויסגעקוקט
פונקט די זעלבע, איך וואלט אויך
שנעל געקענט פארגעסן די חשיבות
פון זיין א ווייב און א מאמע, און די
גוטע געפיל וואס עס ברענגט ווען
מען טוט ריכטיג'.

די אסייא באול איז אנגעקומען
אין א שיסל הערליך שיין דעקאירט

פון אויבן. אויף איין זייט האט אויסגעקוקט ווי ס'איז געפאלן א שניי פון וויסע קאקאנאט. אויף די צווייטע זייט האט אויסגעקוקט ווי עס שיינט א ליכטיגע זון, פון קליינע אויפגעשניטענע געלע מאנגא. די דריטע זייט איז געווען א זאמדיגע ערד פון גראנאלע קראנטש, און די פערטע זייט האט אויסגעזען ווי א מאראסטיגע פאדדעל, אזוי ווי אין וואס מיינע קינדער האבן נעכטן געטאנצן אין די רעגן. ס'איז געווען געמישט אביסל טונקל ברוין, ליכטיג ברוין, און געל ברוין.

איך קוק אן די שיסל, הערליך שיין פון אויבן, מיט א base אונטן פון טונקעל פורפל, און איך ווייס נישט פונקטליך וואס צו טון דערמיט. מיין חבר'טע, די ערפארענע אין אסייאי באולס, נעמט א לעפל, און הייבט אן מישן פון רעכטס צו לינקס.

ביי די זייט זע איך געשניטענע קליינע שטיקלעך קיווי, וואס האט אויסגעזען ווי עס וואקסט גראז פון אונטער די זאמד. זי מישט עס אזוי אויס, מאכט א ברכה, און נעמט אריין די ערשטע ביסן אין איר מויל.

Heaven - שרייט זי אויס מיט געשמאק. זיי מאכן די בעסטע אסייאי באולס אין town! איך האב זיך נאכגעפרעגט ביי איר וועלכע ברכה איך מאך דא, וואו הייב איך אן, און איך נעם אריין די ערשטע לעפל. איך האב פרובירט אויף דעם לעפל ארויפצולייגן אביסל פון אלע פיר עקן, מיט די אסייאי base צו קענען ריכטיג experience'ן די טעם. איך לייג עס שטייטלעך אריין אין מיין מויל...

מיר ווייסן דאך אלע אז די צונג איז אויך צוטיילט אין חלקים. איין

זייט שפירט זיס, איין זייט שפירט זויער און אזוי ווייטער.

איך האב עס געלאזט זיצן אזוי אויף מיין צונג, און פרובירט אביסל אנאליזירן די טעם וואס איך שפיר. צוביסלעך האב איך עס געלאזט אזוי זיך צולאזן אויף מיין צונג, און עס שטייטליך אראפגעשלינגען..

מיין חבר'טע קוקט אויף מיר מיט גרויסע אויגן, "נו? בין איך נישט געווען גערעכט? ס'איז heaven אסייאי!"

מיין פנים קוקט אויס, האט איר געזאגט אנדערש. "ניין? דו האלט נישט אזוי?" איך בין געבליבן שטיל, ווייל איך רעד נישט אריין ביי עפעס וואס איך ווייס נישט זיכער. 'לאמיר פרובירן נאך א לעפל', האב איך געקלערט צו זיך, זי זאגט דאך אז דאס דארף זיין אזוי געשמאק און גוט, אפשר האב איך נישט ריכטיג געשפירט די טעם, עפעס האט מיר אזוי געאיבלט. איך נעם נאך א לעפל, נאכגעפאלגט ביי א דריטע לעפל, און מיט א שטארקייט האב איך אראפגעלייגט די לעפל.

"דאס איז נישט פאר מיר!"

זי קוקט מיר אן מיט גרויסע אויגן, "וואס??? ביסט אויפן קאפ געפאלן? דאס איז דעלישעס, ס'איז די בעסטע זאך וואס מען קען נאר עסן, ס'האט אלע טעמים, ס'איז אזוי געשמאק, ס'איז זיס, און צו אלעמען איז עס אויכעט א געזונטע פרוכט ווייל אסייאי איז דאך פול מיט פייבער, ס'איז זייער געזונט פארן מענטש!"

אבער איך האב עס שוין טועם געווען, און איך בין נישט געווען

גרייט אויף אפילו נאך איין לעפל. "אויב איז עס אזוי געשמאק, האב איך איר געזאגט, נעם עס געזונטערהייט, האב הנאה פון מיין מתנה; טראג עס אהיים זאלסט מארגן אינדערפרי אויך קענען האבן מי-טיים."

אבער מיין חבר'טע האט זיך נישט אזוי געלאזט, איר קענט שוין אליינס פארשטיין אז זי האט a mind of her own. זי האט פראבירט נאכגיין "פארוואס האסטו עס נישט ליב? כ'האב נאך נישט געזען איינער זאל זאגן אז זיי האבן נישט ליב אסייאי, ס'איז דאך אזוי געשמאק, און יעדער איינער עסט עס". כ'האב איר געזאגט אז איך שפיר ווי איך ברעך ווען איך עס דאס. זי האט אבער גע'טענה'ט אז עס איז נישט ריכטיג, אסייאי איז זייער רעפרעשינג, עס איז בכלל נישט אין די גדר פון אן עסן וואס מאכט מען זאל שפירן ווי ס'איבלט.

"לאמיר פארשטיין - פרעג איך איר - וואס איז דאס אסייאי? וואס ליגט אין די שיסל? פון אויבן האב איך געזען- אבער וואס איז יענע מיקסטשער פון די ברוין וואס האט אויסגעזען ווי מאראסט? און אויך וואס ליגט אין די אנגעפולטע פורפל שיסל?"

"אה, לאמיר דיר מסביר זיין - זאגט זי - עס איז פינאט באטער, לאטוס, און קאראמלעל דריזעל. אונטן פון די שיסל ליגט א בלענד. די הויפט אינגרידיענט, פארשטייט זיך, איז אסייאי, אזוי ווי די נאמען. ווען מען צומאלט עס, געווענדליך לייגט מען אריין נאך פרוכט; דאס איז וואס מען קלויבט זיך אויס ביים באשטעלן די אסייאי." "פיין -

זאג איך איר - און וואס האט מען אריינגעלייגט אין מיין שיסל?" "אסייאי, סטראבערי, בלובערי, און באנאנא וואס מאכט עס זאל זיין א מער creamy blended consistency - (געבעלנדטע קרימי מיקסטשער).

"דאס איז עס!" האב איך געגעבן א שריי אויס, "באנאנא! איך קען נישט פארנעמען די טעם פון באנאנא, עס מאכט מיר איבל'דיג! איך קען עס נישט שמעקן, זען אדער פארנעמען! און עס ברענגט מיר נישט קיין געשמאק."

היכל הקודש איז א געשמאקע פלאץ, א פלאץ וואס איז super deluxe פאר די גוף און פאר די נשמה! ס'לערנט אויס מען זאל זיך נישט אויפעסן אויף וואס ס'איז געווען, נאר אנהייבן פון יעצט.

דער הייליגער רבי געבט אונז התבודדות, א וועג אין לעבן וואס קיינער קען נישט קומען זאגן עס איז נישט געשמאק, ס'איז נישט בא'טעמ'ט. ס'איז אן עצה וואס ארבעט פאר יעדן איינעם - מען דארף עס נאר פארזוכן! מען רעדט זיך אויס צום אייבערשטן אויף די

אייגענע שפראך, מען דערציילט אים וואס מען פילט אינעם אייגענע הארץ, און דאס איז א זיכערע וועג צו האבן א געשמאקע לעבן.

קומען אבער די וואס וועלן זאגן, "איך ווייס נישט, היכל הקודש איז נישט פאר מיר, ס'איז מאדנע, ס'איז נישט בא'טעמ'ט, איך קען עס נישט פארנעמען."

מוז זיין אז עפעס איז געווארן אריינגעמישט אין זייער בליק אויף היכל הקודש - ווי אזוי זיי רופן עס אן - וואס יענץ איבלט זיי, וואס יענץ קערט זיי אוועק. אפשר נעמען זיי א טפל און שפילן עס אויס אלס אן עיקר פון ברסלב?

ביים הייליגן רבי'ן איזאבער אלעס געשמאק! מיט תפילה באקומסטו אלעס אין לעבן. מיט סבלנות האסטו א וועג אויסצווארטן ביז דו באקומסט עס. מיט שמחה גייט אלעס אזויפיל געשמאקער און גרינגער. מיט שלום בית דארף איך בכלל נישט ברענגען קיין ראיות. און אמונה ברענגט אלעס צוזאמען צום גוטן.

אז איינער וועט דיר זאגן 'ס'איז

נישט פאר מיר', קען זיין אז א קליינע טפל וואס מען ברענגט אריין אין היכל הקודש צוצוגעבן א געשמאק און א וועג אין לעבן איז נישט צו זייער טעיסט. קען זיין מ'האט געזען וויאזוי איינער אין ברסלב פירט זיך אויף און דאס גיבט דעם בליק. ווארט! דאס מיינט נאך נישט אז ברסלב איז נישט געשמאק, אז היכל הקודש איז נישט א גוטע פלאץ.

שמועס עס אויס מיטן אייבערשטן. קלאר זיך אויס דיין מח. דו וועסט זען אז די זאך וואס שטערט דיר, די "אסייאי", האט בכלל גארנישט מיט אסייאי. ס'איז א זייטיגע שטיקל באנאנא וואס שטערט, נישט די אסייאי וואס איבעלט.

נעקסטע מאל פרוביר אויס אן אריגענאל אסייאי באול. זאג קלאר "איך וויל נעמען די עיקר זאך".

מיזט יעצט נישט מיטנעמען קיין זייטיגע זאכן וואס זענען נאר א bonus, אויב עס וועט דיר אוועקנעמען די אריגינעלע זיסע, געזונטע און געשמאקע טעם וואס דער רבי האט פאר אונז געפלאנט.

Create your own acai bowl

BY: G. FEKETE

INGREDIENTS:

ACAI BOWL:

7 OZ. FROZEN ACAI, PARTIALLY
DEFROSTED

2 MEDIUM RIPE FROZEN BANANAS

1 CUP BLUEBERRIES

$\frac{3}{4}$ CUP MILK (YOUR FAVORITE
CHOICE). OR MORE AS NEEDED

2 TEASPOONS HONEY, TO TASTE

TOPPING:

1 MEDIUM BANANA, SLICED

2 TABLESPOONS FRESH BLUEBERRIES,
OR TO TASTE

1 TABLESPOON POMEGRANATE
SEEDS, OR TO TASTE

1 TABLESPOON LARGE COCONUT
FLAKES, OR TO TASTE

OR TOP WITH YOUR FAVORITE DICED
FRUIT

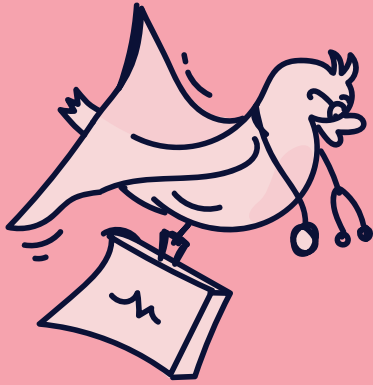
DIRECTIONS:

COMBINE ACAI, BANANAS,
BLUEBERRIES, MILK, AND HONEY IN
A BLENDER. BLEND UNTIL
SMOOTH. SMOOTHIE SHOULD
HAVE A THICK CONSISTENCY, LIKE
FROZEN YOGURT.

POUR INTO 2 BOWLS AND TOP
WITH BANANA SLICES,
BLUEBERRIES, POMEGRANATE
SEEDS, AND COCONUT.

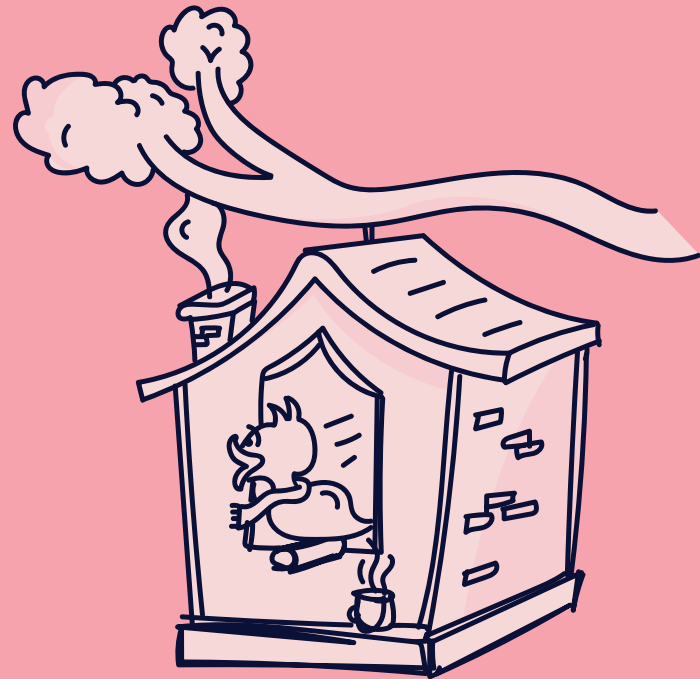
DRIZZLE WITH YOUR FAVORITE
TOPPING: MAPLE SYRUP, HONEY,
PB, LOTUS, MELTED CHOCOLATE....

ENJOY!

Viruses are going around.

So is the doctor's office.

718.208.2030

Medease
CARE AT HOME

STREP CULTURES | FLU, COVID & RSV TESTING | FULL RESPIRATORY PANEL | EAR CHECKS
URINE CULTURES | BLOODWORK | RASHES & PINK EYE | SEASONAL ALLERGIES

'אפשר בין איך פשוט נישט נארמאל?!
יא, איך ווייס אז דו טראכסט אויך
אזוי, אבער איך בין שוין זיכער אז עפעס
פעלט מיר, הער מיר נאר אויס ביזן סוף
וועסטו פארשטיין וואס איך מיינ.

די זומער האט זיך נארוואס
אנגעהויבן, און שוין באקום איך א
טעלעפאן רוף פון א קלאס חבר'טע; ווען
מיר האבן גראדואירט האבן מיר ביידע
זיך געאייסערט אז מיר גייען אלעמאל -
אבער אלעמאל בלייבן נאנט, ח"ו נישט
אויפן חשבון פון אונזער שטוב וואס מיר
גייען אט אט אויפשטעלן. אבער זיכער
נישט אזוי ווי אנדערע פרויען וואס האבן
נישט א מושג בכלל וואו אויף גאט'ס
וועלט זייערע יוגנט פריינדן דרייט
זיך... בקיצור... מיר גייען עס יא באווייזן.
איך געדענק אבער נישט ווען איך האב
גערעדט מיט איר די לעצטע מאל... יעצט
רופט זי מיר אן, און זי רעדט מיט אייפער,
פונקט ווי איך געדענק איר...

"מינדי! דו מוזט קומען! חוי און רייזי
ארגאניזירן א טריפ צום ים, אבער נישט
סתם... עס איז נאר פאר אונזער קלאס,
און זיי גרייטן צו א פעסטע פראגראם."

"איך הער..." מורמל איך אונטער.

"ניין מינדי! איך וועל דיר אראפלייגן
וואס זיי גרייטן צו און דו וועסט שוין זען
אז דו טארסט עס נישט פארפאסן! די
ערשטע זאך האבן זיי עס אויסגעשטעלט
אין זייער א גוטע צייט, דינסטאג
פארמיטאג. מען פארט ארויס ניין אזייגער
צופרי, מען דארף שוין זיין - לויטן פלאן
- צוריק אין שטוב צוויי אזייגער מיטאג.
אפילו דו קענסט זיך מיטכאפן! איך ווייס
שוין אז דו זוכסט נישט צו זיין אינדרויסן
פון שטוב, און אזוי וועלן דייע קינדער
אפילו נישט מוזן וויסן אז דו ביסט ערגעץ
געווען, זיי וועלן פשוט נישט פארשטיין
וואס איז געשען אז זייער מאמע איז אזוי
פרייליך און מונטער..."

איך שמייכל זיך אונטער. "נו? וואס
נאך?"

אלע אייען
וואקאציע

"זיי גרייטן צו א גוטע געשמאקע פרישטאג. גיטי האט זיך געלערנט צו זיין א שעף און זי שטעלט אהער עסן עפעס אזוינס און אזעלכעס... דאס וועט זיין אויפן באס אהער."

"די וועג געדויערט ארום א שעה, און האב נישט מורא, מען פארט צו א ברעג ים וואס ס'איז צוגעשטעלט פאר פרומע, עקסטערע שעות פאר מענער און פרויען, דארט וועלן מיר זיך זוכן א שטילע ווינקל." און דא ברענגען זיי די הויכפונקט פון דעם טריפ "חוי'ס שכנ'טע איז מרים שווארץ, געדענקסט איר? די האט געלערנט ביי אונזער שולע צוויי יאר ארויף, זי האלט זיך אינמיטן לערנען ביי 'מרס שטיינער', א גרויסע טערעפיסט, זי וויל אויך אריינגיין אין די טערעפי וועלט, בקיצור... זיי ברענגען איר אראפ און זי גייט מיט אונז מאכן א רעלעקסעישן ביים ברעג ים, דאס איז עפעס נישט סתם! זיך נעמען די רואיגקייט נעבן דאס גערויש פון די כוואליעס, און לאזן דעם מח לויפן... מען קומט צוריק אן אנדערע מענטש! א באפרייטע מח! נאכדעם וועט מען קענען סתם אזוי פארברענגען ביים ים, אויב מען וויל כאפן א שוויים..."

ס'ווערט מיר גוט! "ס'הערט זיך אינטרעסאנט..." זאג איך איר כדי זיך

ארויסצודרייען פון איר.

"אבער נישט סתם אינטרעסאנט! - כאפט מיין חבר'טע מיר אונטער - "דא האסטו חוי'ס נומער, זיך איינצושרייבן..."

איך זאג איר "יא, יא, יא" און ענדליך לייג איך שוין אראפ די טעלעפאן פאר א גוט יאר.

נישט סתם אינטרעסאנט... לאך איר צו מיר אליין, טעכניש האב איך נישט קיין שום פראבלעם זיך צו מיטכאפן. די גרויסע זענען אין די מוסדות, פאר די בעיבי קען איך גרינג טרעפן א גוטע בעיביסיטער וואס וועט זיך פרייען איר צו האלטן, אבער... ס'איז - מיר - נישט - אינטרעסאנט... זיצן ביים ים איז גראדע זייער גוט און געזונט, די לופט עפנט די לונגען, די כוואליעס עפענען דעם מח, דער הימל בלוי דערמאנט פון אייבערשטן אליין, איך ווייס פון אנשי שלומינו וואס וואוינען נאנט צום ים און זיי זאגן אז די התבודדות מיטן גערויש פון די כוואליעס עפנט דאס הארץ און דערנענטערט צום באשעפער. אבער ס'איז מיר נישט אינטרעסאנט צו זיצן מיט מייען קלאס חבר'טעס, גראדע זייער וואוילע טייערע פרויען, אבער די שפראך... די ווערטער... די גאנצע זאך איז

דאך זיך אויסצולופטערן פון דעם מאן און קינדער... גיי זיי עס מסביר...

אפגערעדט די טערעפיסט וואס נאר זי האט די ריכטיגע כלים זיך צו העלפן אמת'דיג בארואיגן... שוין... בעסער נישט צו רעדן...

ס'גייט נישט אריבער צופיל טעג, ווען יעצט זענען מייענע שוועגעריןס אויפן לייך "מ'מוז ארויסגיין! זיך טרעפן אינאיינעם! אבער דעם זומער דארף מען מאכן עפעס פאר די מאמע'ס, אן די קינדער." גאנץ שנעל האט זיך אויסגעוועבט א פלאן, מען וועט פארן א פארנאכט צו א פארק, אן די קינדער! א שטילע פארק אינדרויסן פון שטאט, ס'איז דא דארט טישן און בענק צו זיצן, אסאך גראז און ביימער, און ס'איז גוט באלויכטן. מען קען דארט זייער הנאה האבן אויך ביינאכט. עסן וועט מען באשטעלן, אזוי וועט קיינער נישט דארפן ארבעטן צו שווער... און מען גייט אמת'דיג הנאה האבן און זיך אנפילן מיט פרישע כוחות...

מיט מייענע שוועגעריןס האט מיר שוין יא געשמעקט זיך צו טרעפן... ווי נישט ווי זענען זיי מיין מאנ'ס משפחה, ענליכע נאטורן, און איך האב זייער הנאה צו פארברענגען מיט זיי. אבער די פארק איז

אינדוריסן פון שטאט, און די באסעס איז נישט אזוי צוגעשטעלט דארט. ס'איז דא א באס זייער פרי וואס קומט אן ביזן פארק, אבער אויב וויל איך ארויספארן שפעטער נאכן לייגן די קינדער שלאפן, וועל איך זיך מוזן שלעפן מיט צוויי באסעס און צוגיין צופיס אפאר מינוט.

דאס איז שוין אביסל צופיל, די באסעס שטרענגט מיר איבער, און איך ווייס נישט אויב איך וועל בכלל הנאה האבן דארט, פאר די געלט לוינט מיר שוין בעסער צו זיין אין שטוב.

ווען וועל איך זיך אויסלופטערן? איך וועל זיך אויך אויסלופטערן ביינאכט, נאכן לייגן די קינדער שלאפן, ווען יעדער שלאפט שוין, האב איך פשוט הנאה צו באטראכטן א מינוט זייערע רואיגע פנימ'ער, דעמאלט וויינט קיינער נישט, קיינער שפרינגט נישט, און קיינער קערט נישט איבער. עס קומט אויך ארויף אסאך שולד געפילן אין אזעלכע מינוטן, אבער מיט די עצות פון רבי'ן בין איך זיך מחזק, אז איך גיי אנפאנגען פון יעצט...

די הערליכע שפאציר האב איך אויך פארפאסט, אן צופיל שולד געפילן. אין א נאכמיטאג בין איך ארויף מיט מיינע קינדער באזוכן מיין מאמע תחיל', נעבן איר הויז האב איך זיך באגעגנט מיט שרה'לע, מיין שכנ'טע פון אלס קינד. שעות לאנג האבן מיר זיך געשפילט און פארברענגט צוזאמען אינדוריסן אין אונזערע קינדערישע יארן. איך האב איר שוין לאנג נישט געטראפן דא ביי אירע עלטערן, זי וואוינט נאך בכלל אין שטאט? איך האב איר פריינדליך באגריסן, און אירע אויגן האבן אויפגעשיינט.

"מינדי! אזוי גוט אז איך טרעף דיר דא! בלי עין הרע, דיינע קינדער זענען אזוי זיס! אפשר ווילסטו אויך אביסל א וואקאציע יעצט?" זי באטראכט מיין געזינדל מיט אירע בליקן, און זי דערציילט מיר: "איך פלאניר שוין פון לאנג אז דעם זומער מוז איך מיטהאלטן די באקאנטע וואקאציע פאר פרויען פון 'מלכות', איך האב געהערט פון אסאך אז זיי שטעלן צו זייער שיין, אין א גוטע האטעל, אינטרעסאנטע

איך דארף יא 63 כחל נישט אכא וואקאציע, און קוק זיך ארום, יעדער פארט, יעדער מוז זיך אויסלופטערן, וואס אייז פאר מיט איר? אפשר בין איך פשוט נישט נאראל?

פראגראמען. איך האב אפגעזעט מיט מיין קוזינע, ווייסט דאך, מיט נאך איינעם האט מען מער הנאה. אבער צום סוף קען זי נישט, איך וויל עס נישט אפזאגן, אבער איך וויל אויך נישט פארן אליין. אפשר ווילסטו קומען? ס'איז נעקסטע וואך, זונטאג, מאנטאג און דינסטאג - לייגט זי שנעל צו."

איך שאקל צו מיטן קאפ "איך האב גראדע געזען זייער עדווערטייזמענט, עס זעט אויס טאקע גוט צוגעשטעלט. אבער... איך דארף עס נישט, ס'האט נישט גערעדט צו מיר"

"פארוואס?!" - זי זעט אויס זייער אנטוישט - "דו ווילסט נישט אביסל אפאטעמען פון דעם טאג טעגליכן געיעג? דיינע קינדער שפען דיר נישט אויס די כוחות? מ'מעג אמאל צוטיילן די קינדער אויף אפאר טעג, עס שאדט נישט."

"ביסט גערעכט" זאג איך איר "אבער איך דארף יעצט נישט אזא מין וואקאציע". מיינע קינדער ווערן שוין אומגעדולדיג

"מאמי, מיר קענען ארויפלויפן צו באבי?"
"שוין, איך דארף גיין. האב הנאה! ביי!"

פארשטייסט? טראכט איך צו מיר: זי זאגט מיר דא אזוי אפן, אז זי דארף מיר נאר פאר איר הנאה, אזוי גראב אין פנים, דאס וואס מוהרא"ש האט אלעמאל געזאגט, אז חברים זענען געטריי ביז... ביז ווען מען טרעפט זיך אין א פראבלעם, דעמאלט איז קיינער נישטא צו געפינען.

אבער, דער אמת, איך דארף יעצט בכלל נישט אזא וואקאציע, און קוק זיך ארום, יעדער פארט, יעדער מוז זיך אויסלופטערן, וואס גייט פאר מיט מיר? אפשר בין איך פשוט נישט נארמאל?

גייסט מיר זאגן אז עס זענען דא אזעלכע סארט מענטשן וואס האבן נישט ליב ארום צו פארן, אזא טיפ וועלכע האבן ליב צו זיצן אין שטוב. מאכט זיך אבער יא אז איך דארף אביסל טוישן די לופט, אביסל ארויסגיין פון דעם טאג טעגליכן סדר היום.

אבער... ס'איז נישט אינטרעסאנט אליין... און איך ווייס שוין אז איך וועל די מערסטע הנאה האבן ווען איך פאר מיט מיין מאן, און אפילו מיט מיינע קינדער. קומט אויס אז איך שלעפ מיט מיין גאנצע משפחה מיט מיר.

מוז זיין אז עפעס פעלט מיר, איך כאפ נישט אויף דאס וואס אלע ווייסן שוין פון לאנג, אז זיך אויסלופטערן קען מען נאר אן קיין קינדער. און אז א פרוי מוז אמאל האבן א צייט פאר זיך אן קיינעם (ליין: דער מאן...) אויפן קאפ.

וואס וועט זיין דא מיט מיר? אפשר קענסטו מיר זאגן ווי אזוי איך קען זיך אויסלערנען אזעלכע וויכטיגע זאכן?

וואו לערנט מען זיך אויס צו זיין נארמאל?!?

יא יא, אין היכל הקודש קלארט מען אויס די קאפ פונקטליך וויאזוי און מיט וועם מ'קען זיך אויסלופטערן, ווער ס'איז מיר וויכטיג אין לעבן, און ווער ס'זענען מיין אמת'ע פריינט וואס מיט זיי לוינט זיך צו פארברענגן.

אסתר האט זיי גארנישט געענטפערט. יאר נאך יאר האבן זיי געשפעט, בשעת אסתר האט זוכה געווען צו ברענגען ניין קינדער.

עס איז אריבער אפאר יאר. די קינדער זענען אונטערגעוואקסן, חתונה געהאט און אנגעהויבן בויען זייער אייגענע נעסטלעך.

אסתר איז געווארן א פארנומענע באבע. צווישן א ברית און וואכנאכט און א חדר פירן, און צושטעלן עסן פאר א קימפעטאריין איז איר געבליבן גאנץ ווייניג צייט אין טאג.

איינער איז געקומען מיט שפאט, א צווייטער מיט זארג, א דריטע האט איר אויפגעקלערט די געוואלדיגע אחריות וואס זי טראגט און אז זי וועט נאך אפילו דארפן אפגעבן דין וחשבון פאר אזא נישט אחריות'דיגע טאט. זיי האבן איר באמת נישט פארשטאנען. נאך די אלע צרות וואס זיי זענען אריבער, ווי קען מען יעצט האדעווען א משפחה? יעצט איז די צייט פון "הילינג". יעצט איז צייט זיך צו זארגן פאר זיך און אביסל הנאה האבן פון די פרייע לופט, אויסנוצן די יונגע יארן און נישט זיין צוגעבינדן און פארנומען מיט קליינע קינדער.

אסתר, א יונג ווייבל נאך די צווייטע וועלט מלחמה, האט זיך געצויגן קיין ארץ ישראל ווי זי האט אויפגעצויגן איר משפחה. די פרויען ארום איר זענען על פי רוב נישט געבליבן ערליך און ליידער אפגעלאזט די ערליכע וועג. אסתר האט ב"ה זוכה געווען צו ברענגען איין קינד און נאך א קינד און יאר יערליך האבן זיי געפראוועט א שמחה.

דאס האט ווייט נישט געפאלן פאר אירע פרייע שכנים און זיי פלעגן פון איר שפעטן כסדר, "נאך א בעיבי???!!!"

נאך אפאר יאר איז אריבער. אויב מיינט איר אז אסתר איז געווארן 'באורד' (נישט געהאט וואס צו טון) האט איר א טעות. אזויווי די משפחה איז געוואקסן, איז די שמחות געוואקסן. דא א בר מצוה, דארט א שבע ברכות, א חתונה א ברית, א פדיון הבן, א לחיים! ברוך ה'. אסתר האט מער גענוצט אירע שבת קליידער ווי די וואכענדיגע.

איין טאג איז זי ארויס פון שטוב אנגעטון שבת'דיג, גרייטנדיג זיך צו גיין אויף א שמחה. אויף די זייט זענען געזעצן אירע אלטע שכינות, מיט אויסגעקראכענע קעפ, נערוועז, אנגעשטרענגט און זייער אומעטיג. זיי האבן פשוט נישט געהאט מיט וואס צו שטופן דעם טאג.

דערזעענדיג ווי אסתר שפאצירט זיי אריבער מיט אזא שמייכל און פרישקייט און אנגעטון גרייט צו גיין צו א שמחה, האט איינער זיך אנגערופן (וואס אלע האבן געטראכט), "נאך א שמחה????!!!!" שוין ווידער גייסטו אויף א שמחה?" די קנאה איז געווען קענטליך, דא שטייען זיי אן א חיות, אן א תורה און אן א לעבן, בשעת ביי די זייט שפאצירט זיך זייער יוגנט פריינט און איר לעבן שיינט.

אסתר האט זיך אויסגעדרייט צו די שכינות און זיי געזאגט, "איר געדענקט נאך ווי יארן צוריק האט איר געשפּעט פון מיר 'נאך א בעיבי????!!!!' יעצט האב איך ב"ה 'נאך א שמחה!!!!' יעצט איז די ברנה יקצרו."

די מעשה האט מיר דערציילט מיין חבר'טע, א טייערע פרוי מאנשי שלומינו פון בני ברק. אסתר (פיקטיווע נאמען) איז איר באבע.

ווען איך האב אראפגעלייגט די טעלעפאן האב איך גענומען זינגען מיט די קינדער, "א מחי" א גרויסע משפחה, נאך א בעיבי נאך א ברכה."

זייענדיג א יונגע מאמע פון דריי קליינע קינדער אין די שעה צווישן זעקס און זיבן, ווען יעדער איז פונקט גענוג מיד צו וויינען און זיך קריגן, אבער מען איז נאכנישט אינגאנצן גרייט צו גיין שלאפן, בין איך איין טאג געשטאנען און ממש

געוויינט פון הילפסלאזקייט, וואס טו איך דא?

מיין מומע האט מיר פונקט דאן אריינגערופן און איך האב אויסגעגעבן מיין פארלויבונג צו איר אויפ'ן טעלעפאן. די בעיבי וויינט, די עלטערע בעיבי האט אויסגעגאסן א באטל האניג. די גרויסע וואס איז יעצט געווארן דריי יאר לעקט אפ די האניג, און איך קען נישט צוקומען צו מיין מאן. וואס טו איך? מיין מומע הערט אויס מיין ווייטאג און 'בארואיגט' מיר, "נו, נו... איך וויל דיר נישט אנשרעקן, אבער עס ווערט נאר שווערער. יא, יא, קליינע קינדער קליינע דאגות... די קליינע טראגט מען אויף די הענט און די גרויסע טראגט מען אויף די קאפ. פריי זיך מיט דיין יעצטיגע מצב."

וואס זאל איך אייך זאגן? נאך אזא חיזוק דרשה בין איך געווארן נאכמער צושאסן. אוי, באשעפער, עס ווערט נאר שווערער? איך ווייס אז 'אדם לעמל יולד' א מענטש איז געבוירן געווארן זיך צו פלאגן, אבער איך האב געשפירט ווי איך ברעך אונטער. איך האב געמאכט א שנעלע חשבון, אויב איך שפיר יעצט ווי איך קען נישט, און ווי איך ברעך אונטער, וואס וועט זיין אין פינף יאר ארום? איך וועל געוויס אונטערברעכן און אויפגעבן, נו, לאמיר שוין יעצט אויפגעבן... פארוואס זיך פלאגן אויב עלטערע און קליגערע פון מיר זאגן מיר אז עס איז דערנאך? 'דיס איז לייף' (דאס איז דאס לעבן!).

א שאד מיין מומע איז נישט אנגעקומען צו די שיעורים. אז מען קומט צום רבי'ן הערט מען נייע ווערטער, א נייע ניגון. די פרויען שיעורים בלאזן אריין א חיות און א פרישקייט.

ניין, עס ווערט נישט שווערער, עס ווערט נאר גרינגער. גם זה יעבור. עס גייט אריבער, אט אט קומט די נחת. יעצט איז עס טאקע נאך א בעיבי, נאך א בעיבי, און באלד, באלד איז נאך א שמחה און נאך א שמחה.

קינדער זענען נישט קיין 'נסיון', קינדער זענען א מתנה. פרעגט סיי וועמען וויפיל געלט זיי וואלטן געצאלט זוכה צו זיין צו האלצן אן אייגן קינד. די

פרייז איז אומשאצבאר.

מיין חבר'טע האט ב"ה געהאט איר צענטע קינד. זייענדיג אין שפיטאל האט דער דאקטער, א פרייע איד איר געפרעגט, "איך פארשטיי דיר נישט, וואס פעלט דאס אויס?"

זי האט אים נישט געענטפערט, שפעטער אבער, ווען די קינדער זענען איר געקומען באזוכן אלע אויפאמאל האט זי גערופן דעם דאקטער. ווען ער איז אריינגעקומען און דערזען די גאנצע משפחה, האט זי געשמייכלט צו אים און געפרעגט, "דאקטער, וועלכע פון די וואלט איך געדארפט אויפגעבן?"

יעדעס קינד איז אן עולם מלא, יעדעס קינד איז נצחיות. אשרינו, ווי גליקלעך זענען מיר צו ברענגען נאך א קינד און האדעווען נאך א וועלט. וואויל איז אונז אז דאס איז אונזער פלאג. דער ראש ישיבה שליט"א האט אמאל געזאגט ביי איינע פון די שיעורים אז ראש השנה שרייבט מען אן פאר א מענטש וויפיל ער זאל זיך מוטשען. מען קען זיך דערפון נישט ארויסדרייען. אויב א מענטש איז זוכה, דאן גייט די פלאג אויף גוטע זאכן, אויף זאכן וואס מען נעמט מיט.

דער ראש ישיבה דערמאנט אונז כסדר אז נישט די משפחה מיט צוויי קינדער איז רואיג און פרייליך. עס איז הבל הבליים, נארישקייטן. אויב האט מען נישט די בעיבי וואס וועקט ביינאכט, וועקט מען זיך פאר אנדערע סיבות. איר קענט דאס מברר זיין, פרעגט סיי וועמען איר ווילט, קינדער ברענגען נישט סטרעס, קינדער ברענגען נישט פראבלעמען, דאס וואס דו דארפט מיטמאכן וועט סייזוי זיין. וואויל איז דיר אז דיין פלאג, דיין שלאפלאזקייט, דיין אפגעמוטשעטקייט איז צוליב גוטע זאכן. אשרינו אז פון אונזער מאטערניש בלייבט איבער נצחיות.

ווען מיין מומע (א אנדערע...!) האט חתונה געמאכט איר 'יוגסטע קינד (זעכצן'סטע קע"ה) זענען מיר געשטאנען אין זייט און באטראכט ווי די געשוויסטער האבן געטאנצן אין א רינג. עס איז געווען א רירנדע מאמענט. מיין מומע האט אונז געזען (אפאר יונגע ווייבלעך) שטיין ביי די

זייט און זי איז צוגעקומען צו אונז "איר זאלט וויסן עס האט זיך נישט אנגעהויבן דא אין זאל" עס האט זיך אנגעהויבן דארט אין די פארנומענע פאריאגטע נעכט, ווען איך האב געשפירט אז איך קען נישט מער, ווען חני און לאה'לע (זי האט אנגעוויזן אויף אירע ערוואקסענע חתונה געהאטע טעכטער) האבן געוויינט און זיך געקריגט. ברוך ה', אז מען איז זוכה. יעצט האלט איר אינמיטן בויען די רינג. חזק ואמץ!"

און אז עס ווערט א שווערע מינוט מיט די קינדער, משל איך זיך אויס אין מח די חתונה פון מיין יונגסטע קינד, די התרגשות און לויב און איך צוזינג זיך אין מיין מח, "אוי, אוי, אוי... האט זיך עס געלוינט, אוי... אוי... האב איך פארדינט..."

יעצט איז שווער, ריכטיג. צומאל שפירט מען ווי 'איך שפיל מער נישט הויז...' איך לייג אוועק די 'מאמע פארשטעלאכץ' און שוין.

אייענע פון מייענע קינדער זענען געבוירן צווישן פורים און פסח. איך האב דאן געהאט נאר קליינע קינדער און עס איז געווען ספעציעל אנגעשטרענגט. איך האב דאן נישט באקומען צופיל הילף פון ארומיגע, צוליב די צייט פון יאר, וואס יעדער איז געווען ב"ה פארנומען.

מיין חבר'טע רופט מיר אן איין פארנאכטס וואונטשן מזל טוב. זי האט געהערט די פרייליכע קולות וואס שפילט זיך אפ יענע מינוטן ביי מיר אין שטוב און זי זאגט מיר, "איך וויל דיר נאר זאגן אז דו זאלסט וויסן אז אין א שעה ארום וועט ווערן רואיגער."

איך האב זיך צושמיכלט, זי האט מיר געגעבן א גוטע טיפ אין לעבן. זייט דעמאלטס, יעדעס מאל וואס איך שפיר 'געענדיגט', דערמאן איך זיך אז אין א שעה ארום וועט זיין רואיגער... דאס שטופט מיר נאך אביסל.

טייערע שוועסטער, מיר האבן די זכ' צו בויען כלל ישראל, נישטא א העכערע און שענערע און הייליגערע פאסטן וואס איז פארהאן.

נישטא אזא זאך פאר א אידישע מאמע, 'איך האב היינט גארנישט געטון.' אוודאי טוען מיר, אז מיר זענען דא מיט די קינדער און הערן זיי אויס אפילו מיט א האלבע אויער, מיר מאכן נאכאמאל אפילו עס איז נישט לויט די כללים פון די רעגירנוג וואס עס הייסט א 'בעלענסד מיל' (געזעצטע מאלצייט), די וועט איז פריש אפילו עס שטייט נישט ווי סאלדאטן אין שאפע, איך שמיכל צו זיי אפילו עס איז עטוואס געמאכט, האב איך געבויעט וועלטן.

א קליינע מעשה שהיה.... א אינגערמאן - ווייזט אויס נישט פון היכל הקודש איז אמאל אהיימגעקומען און געפרעגט זיין ווייב:

"ביסט היינט ארויס איינקויפן?"

"ניין."

"ביסט אריבער צו דיין מאמע?"

"ניין."

"ביסט געגאנגען ערלעדיגן די פאפירן פאר....?"

"ניין."

"הייסט דאס אז היינט האסטו גארנישט געטון."

די פרוי האט גארנישט געענטפערט פאר איר מאן, אבער די קומענדיגע טאג איז די מאן אהיימגעקומען און געטראפן א חורבן אין שטוב. די אייער-שפיז פון פרישטאג, די נאכט קליידער אויף די ערד, די נעגל וואסער נאך אין צומער, די בעטן נישט געמאכט, סנעקס און אייסעס ליגן צעשפרייט און אויסגעגאסן איבעראל. די סינק איז איבערגעריגען מיט געשיר. נאכטמאל איז נישטא. פרישע וועט איז נישט בנמצא.

ער דרייט זיך אויס צו זיין ווייב מיט וואונדער:

"וואס גייט דא פאר?"

"פשוט, היינט האב איך גארנישט געטון!"

לאמיר זיך מחזק זיין, יעצט איז צומאל אביסל שווער, אבער באלד קומט די פארנומענע פרייליכע צייט פון זיין די גליקליכע באבע וואס לויפט פון איין שמחה צום צווייטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט נאכגעזאגט אז דער אייבערשטער האט אזוי געמאכט אז א אידישע פרוי איז כסדר אין א מצב פון מער 'וואלנעריבל' זי איז זייער אפט אין א מצב פון נישט אזוי ביי די כוחות, ווי זי שפירט זיך אנגעוויזן, וואס דאס מאכט אז מיר זאלן זיין נאכמער אנגעוויזן אינעם אייבערשטן.

אז די בעיבי וויינט ביינאכט, איז גארנישט קיין חסרון אז די מאמע וויינט מיט. פארקערט, דער אייבערשטער האט אונז אזוי געמאכט אז מיר זאלן קענען גרינגער וויינען און נוצן אונזער 'קבין שיחה' אונזערע ניין מאס רייד צו בעטן און בעטן און בעטן. ווי דער ראש ישיבה האט לעצטנס נאכגעזאגט אז ביי וועלט מאכט מען א געשפעט פון די ניין מאס רייד, אבער מיט די הקדמות פון רבין'ן זענען מיר אזוי געבענטשט! מיר קענען א גאנצן טאג מאכן מיט די ליפן, "באשעפער געב מיר כח. באשעפער איך קען נישט מער. אייבערשטער איך שפיר אזוי אפגעמוטשעט. העלף מיר טאטע אין דעם זכות זאל איך האב האבן וואוילע, ערליכע קינדער." און אז מען וויינט שוין, בעט מען שוין אויך דעם אייבערשטן "באשעפער איך וויל ווייל איך בין אזוי אפגעמוטשעט, אבער נעם די טרערן און לייג עס אינעם כוס פון ערליכע קינדער. קינדער וואס לעבן מיט יראת שמים, מיט אמונה אינעם אייבערשטן, מיט תמימות און אמונת חכמים."

געדענק: 'די שווערע מינוט גייט אריבער אבער די נחת בלייבט!

און אז ער ווערט דיר זייער שווער, און עס פאלט דיר א טרער, בעט דעם אייבערשטן פאר דיין חבר'טע וואס ווארט אויך צו זיין אזוי אנגעשטרענגט ווי דיר, און וויל אזוי שטארק זיין אפגעמוטשעט פון א בעיבי וואס האט געוויינט א גאנצע נאכט. מאך א תפילה פאר אידישע קינדער וואס ווארטן אויף קינדער.

קינזלר

די
העכסטע
בארג
אין
דער
וועלט!
-געב א שטייכל

אברהם

- מענטשער לײַך

דעם רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

וועלכע שיחה פון רבין דערמאנט דין די בילד?

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי זאגט: אז א מענטש פאלט נעבעך אריין אין שמוץ זאל ער נישט בלייבן ליגן, א פיס אריין א פיס ארויס.

ברסלב'ע חידות

דער רבי זאגט: איך בין א _____ וואס רייניגט פון אלע שמוציגע פלעקן.

- א. טייך
- ב. צדיק
- ג. ים
- ד. אור

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי זאגט: עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות, זיי ליידן נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה

געב א שמייכל

וועלכע בארג איז געווען די העכסטע בארג פאר מ'האט אויסגעטראפן "עווערעסט"?

מאונטן

געברענגט צו אייך דורך: הרב אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות אין ניוט

א שטיקעלע ספר המדות

אמונה - חלק ראשון

אן אמת'ער מענטש קען דערקענען אויף א צווייטן אויב יענער זאגט דעם אמת אדער נישט.

נה. מי שהוא איש אמת, הוא יכול להפיר באחר, אם אחר דובר אמת אם לאו.

לאחיר זיך באקענען

הייב אן אריינצופילן יעדע ליין פון אויבן ביז אונטן (צווישן צוויי ליינס לאזט מען ליידיג), און שיק אריין צום בלעטל וועם
דו האסט געטראפן דא!

ווען דו ענדיגסט קענסטו אריינשיקן א בילד פון דיר (מאך זיכער ס'איז א קלארע בילד פון דיין פנים), און אפשר
וועסטו זיך אליין טרעפן אינעם שפיל קומענדיגע וואך! (דעטאלן וואו צו שיקן דאס בילד קען מען זען אויף זייט 2)

בילד פון פארגאנגענע וואך: נפתלי אינדיג - כתה ט' - קרית ברסלב

מענטשערלעך

א

אונקל'ס האט געענטפערט: "דער קלענערער באדינער טראגט פאר די גרעסערע און דער גרעסערער באדינער טראגט פארן קעניג".

אונקל'ס האט ווייטער געפרעגט: "דער קעניג טראגט אויף א פייער פאר איינעם? דער קעניג באלייכט די וועג פאר פשוט'ע מענטשן? די סאלדאטן האבן זיך נישט געקענט איינהאלטן פון ענטפערן: "ניין! וועלכער מענטש איז גענוג חשוב אז דער קעניג אליין זאל טראגן א ליכט צו באלייכטן זיין וועג?"

האט זיי אונקל'ס געזאגט: "די אידן זענען אזוי באלויבט ביים אייבערשטן, אז אין מדבר איז דער אייבערשטער אליין - דער קעניג פון די גאנצע וועלט, געגאנגען פאר אים פון די אידן און זיי באלויכטן די וועג מיט א פייער וואלקן".

די סאלדאטן זענען געווארן זייער איבערגענומען פון זיינע ווערטער, זיי האבן זיך צוריק געזייט און זיך אויף מגייר געווען.

ווען דער קעניג האט איינגעזען אז אונקל'ס האט אויף

אן ארמיי און פאר צו מיין זון אונקל'ס און ברענג אים שוין צוריק אין פאלאץ", האט דער קעניג קלוניקוס באפוילן צו זיין גענעראל, וויבאלד ער האט אויסגעפונען אז זיין זון אונקל'ס האט זיך מגייר געווען און געווארן א איד.

דער גענעראל און זיין ארמיי זענען אנגעקומען צו אונקל'ס און אים געוואלט טראגן מיט געוואלד צוריק צו זיין טאטע. אונקל'ס האט מיט קלוגשאפט געשמועסט מיט זיי און פארגעלערנט שיינע פסוקים פון די תורה. די סאלדאטן זענען געווארן איבערגענומען און זיי האבן געבעטן אונקל'ס אז זיי ווילן זיך אויף מגייר זיין.

"וואס נעמט אזוי לאנג?" האט זיך דער קעניג געבייזערט. "עס מוז זיין אז מיין קלוגער זון האט זיי פארנארט און זיי קומען מער נישט צוריק".

דער קעניג האט שנעל גערופן נאך א גענעראל און אים אנגעזאגט. "גיי מיט א שטארקע ארמיי און ברענג אהיים מיין זון, אבער זיי געווארנט נישט צו רעדן צו אים".

דער גענעראל און סאלדאטן האבן געפאלגט און אן רעדן צו אונקל'ס האבן זיי אים געכאפט און געפירט אהיים צו די פאלאץ.

אויפן וועג האט אונקל'ס געזאגט צו זיי, "עס איז דא פיר סארטן באדינערס איינס גרעסער ווי די אנדערע, ווען זיי גייען אויפן וועג ביינאכט, ווער האלט די פייער צו באלייכטן די וועג? די סאלדאטן האבן זיך צוגעהערט אבער נישט געענטפערט, זיך היטנדיג צו אויספאלגן דער קעניג'ס באפעל.

פאלק, און זיי האבן זיך מגייר געווען.

שמעון גרייט זיך ארויסצוגיין פון הויז זיך צו שפילן מיט זיינע חברים, ער לייגט זיין האנט אויף די מזוזה און ער בעט "הייליגער באשעפער, היט אויף מיר, העלף מיר אז איך זאל גיין געזונטערהייט און צוריק קומען געזונטערהייט".

נאכן שפילן, פאר ער קומט אריין אין הויז לייגט ער נאכאמאל זיין האנט אויף די מזוזה און ער זאגט דעם אייבערשטן: "שכח אייבערשטער אז דו האסט מיר אפגעהיטן און איך בין אהיימגעקומען געזונטערהייט."

באזיגט זיין צווייטע מיליטער, האט ער גערופן זיין הויפט גענעראל און אים אנגעווארנט, "נעם די שטארקסטע סאלדאטן און ברענג אהיים אונקלוס, אבער שמועס נישט מיט אים".

אונקלוס איז געזעצן און געלערנט ווען די דריטע ארמיי האט אויפגעבראכן זיין טיר. זיי האבן אים ארויסגעפירט פון זיין הויז און אכטונג געגעבן נישט צו אריינגיין אין א שמועס מיט אים.

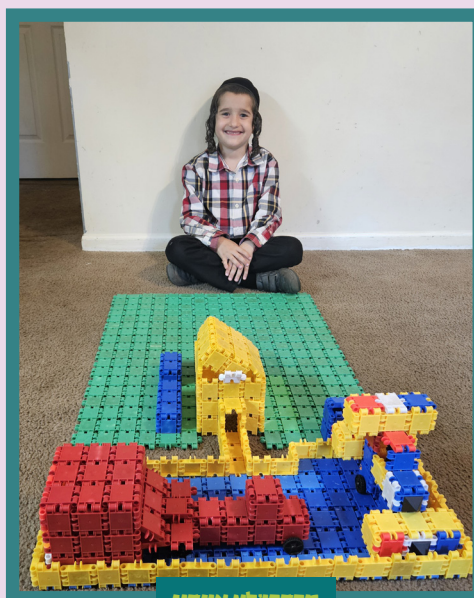
ביים שוועל האט זיך אונקלוס אפגעשטעלט, ער האט ארויפגעלייגט זיין האנט אויף די הייליגע מזוזה און עס געקושט, ער האט זיך צושמיכלט און אויסגעזען זייער פרייליך. דער גענעראל איז געווארן זייער צומישט און אויך נייגעריג. "וואס איז די גרויסע שמחה יעצט?" האט ער זיך נישט געקענט איינהאלטן פון פרעגן.

אונקלוס האט געענטפערט, "געווענטליך זיצט דער קעניג אינעווייניג אין פאלאץ און זיינע קנעכט שטייען אינדרויסן און היטן אויף אים, אבער ביי אונז איז פארקערט, מיר אידישע קינדער, קנעכט פון באשעפער זיצן רוהיג אינדערהיים און דער אייבערשטער האט אונז געהייסן לייגן א מזוזה אויף די טיר און ער היט אונז אפ פון אלעס שלעכט".

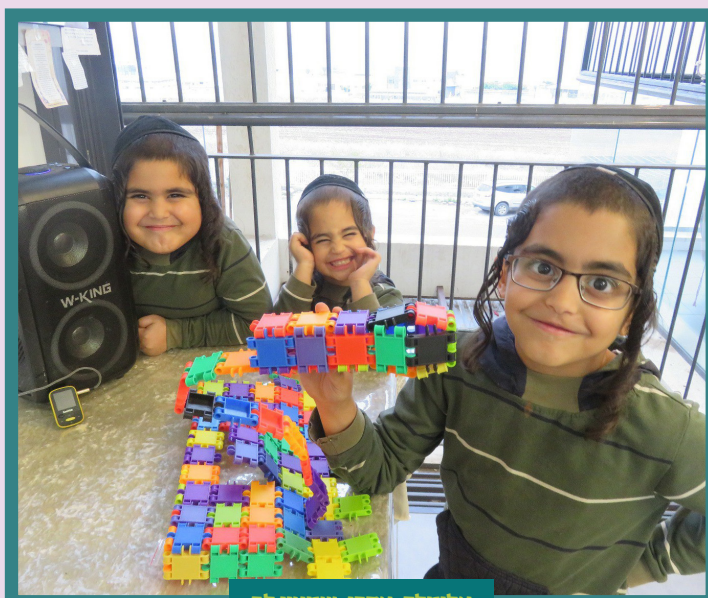
ווען די סאלדאטן האבן דאס געהערט האבן זיי אויך געוואלט ווערן א חלק פון דער אייבערשטנס אויסדערוועלטע

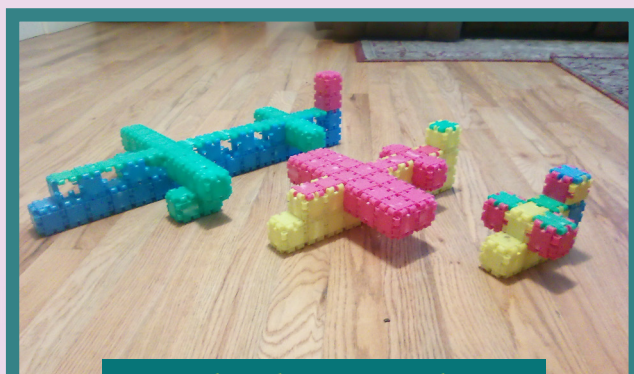
כתיב

מרדכי לע אינדיג

אלימלך, אהרן, שמעון לב

מאיר פעלבערבוים, נתי, יואליש, שלמה זוסמאן

בית פיגא שטעטל אכטע קלאס

פניני שווארץ

משפחת שווארץ

בואו חשבונו

באקטאן און ציפאן פון 3 לאנגסט 6 חרשים

מארטש למספרם

b•pay \$8239.00

386 donations 87 donors

פעבודאר למספרם

b•pay \$2840.00

335 donations 44 donors

יאנואר למספרם

b•pay \$4728.00

399 donations 50 donors

יוני למספרם

b•pay \$9817.00

425 donations 73 donors

מאי למספרם

b•pay \$8178.00

543 donations 73 donors

אפריל למספרם

b•pay \$5828.00

367 donations 57 donors

די סגולה
האבן מיר
שוין פון
יארן

b•pay

ED10

געשענישן

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

די טייערע מלמדים פארברענגען מיט די קינדער אין מחנה אילן החיים

הפצה ביי לעמענעיד גראסערי אין שטעטל

דער געטרייער מענידזער מו"ה ישעי איידליס הי"ו ביי די ארבעט פון אהערשטעלן מחנה אילן החיים פארן זומער

קרעדיט: שמעון פארטוגאל, אייזיק ראטה, יוסי פרערויא, שמואל בלעדי

זיצונג פאר די אינגעלייט פון מכון עצתו אמונה סניף שפתי תפתח

שיעור דף גמרא אין גן עדן התחתון אין שטעטל

שבע ברכות פון החתן שמעון פיש הי"ו אין שטוב פון מו"ה יעקב פיש הי"ו

שיעור פאר די בחורים אין היכל ראזענבערג

שיעור ליל שישי אין היכל דוד

ביים אויסטיילן ספר 'ותחיין את הילדים חלק א' פאר די נדבנים פונעם ספר

ארבעט ביים נייעם פארקינג לאט

ברסלב'ע אינגל כאפט אריין שיעורים כסדרן

הבדלה און ויתן לך

מלוה מלכה אינעם נייעם היכל דוד - פרשת חקת